

Prawda o filmie

Jedyny niezależny przewodnik dla właścicieli kin w Polsce

Wychodzi 10 i 25
każdego miesiąca.

REDAKTOR NACZELNY
JÓZEF FRYD

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Warszawa, Królewska 35 m. 20
Tel. 6-33-66
godz. 9 — 12

OGŁOSZEŃ BIUR FILMOWYCH NIE PRZYJMUEJMY

Rok 1

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1937

Nr. 5

V Wystawa Filmowa (Biennale)

Pierwsze sprawozdanie od własnego korespondenta

„Prawda o filmie” dąży do wszechstronnego informowania właścicieli kin. Dla tego też nie mogliśmy ominąć tak ważnego wydarzenia, jak wystawa na Lido. (Biennale). W tym roku wyświetlanych będzie kilkadziesiąt czołowych filmów wytwórni z całego świata.

Nasz specjalny korespondent p. INES ADRIAN z ramienia wyd. „Prawda o filmie” dawać będzie szereg recenzji, niezależnych od wszelkich ubocznych wpływów.

udział 16 państw! Walka będzie żartu, gdyż wyświetlonych zostanie około 40 obrazów.

JAKIE SĄ NAGRODY?

Dla orientacji podajemy ile jest nagród i jakiego rodzaju. Bo każda wytwórnia reklamuje swój film, jako nagrodzony na „Biennale”, a nie wiadomo, o jakiej nagrodzie jest mowa.

Oto spis:

I puchar Mussoliniego dla najlepszego filmu włoskiego,

II puchar Mussoliniego dla najlepszego filmu zagranicznego,

III puchar ministra kultury i sztuki dla najlepszego reżysera zagranicznego,

IV puchar ministra kultury i sztuki dla najlepszego reżysera włoskiego,

V puchar prezydenta Volpi'ego dla najlepszego aktora,

VI puchar prezydenta Volpi'ego dla najlepszej aktorki,

VII puchar dyrektora wystawy za najlepszy scenariusz,

VIII puchar instytutu narodowego „Luce” dla najlepszego operatora,

IX puchar stowarzyszenia faszystowskiego dla najlepszego filmu dokumentarnego,

X puchar stowarzyszenia faszystowskiego dla najlepszego filmu naukowego,

XI puchar ufundowany przez teatry dla najlepszego filmu rysunkowego,

XII puchar narodów dla najlepszego obrazu wyświetlanego po raz pierwszy.

W dniu otwarcia ujrzeliśmy:

1) reportaż z pobytu pary królewskiej włoskiej w Budapeszcie,

2) film rentgenowski — cudowna rzecz! — (naukowy niemiecki „Kultur film”),

3) rysunkowy Walta Disney'a „W krainie jazzu” (zdaje się dawno znany).

Wieczorem o 9.30 wyświetlano film:

1. „SHALL WE DANCE”.

Obsada: Fred Astaire, Ginger Rogers

Reżyser: Marek Sandrick

Wytwórnia: R. K. O. (Radio-films)

Czas wyświetlania: 2 godziny!

Treść? Romantyczna historia o niespełnionej miłości (naturalnie do czasu, bo w końcu wszystko jest o'key').

Film b. źle przyjęty. Nudny. Masa głupich dialogów. Brak w nim melodyjnych „szlagierów”, mimo, że Gershwin jest ich kompozytorem. Nawet taniec nie bardzo ciekawy.

Część publiczności wyszła z widowiska przed końcem przedstawienia. Oklasków nie było wcale.

2. „KING'S SALOMONS MINES”

Obsada: Paul Robeson, Cedric Hardwick, Roland Soang.

Reżyser: Robert Stevenson.

Czas trwania filmu: 1 g. 20 minut.

Wytwórnia: Gaumont-British P. C.

Nasamprzód treść: ojciec i córka szukają brylantów w Afryce. Myśliwy bierze ich do swego wozu, prowadzonego przez murzyna. W drodze poznają umierającego Hiszpana, który powierza im mapę Kopalni Króla Salomona. Ojciec szuka kopalni. Ale zamiast brylantów spotyka tubylców, którzy go więżą.

Córka postanawia go ocalić. Ale i ona dostaje się w ręce Zulusów. Zaćmienie słońca wywołuje przerażenie wśród murzynów. Wykorzystują to biali. Katie uwalnia ojca, a murzyn — przewodnik pomaga im uciec. W tej chwili wybuch wulkanu zmiata na zawsze z powierzchni ziemi kopalnię Króla Salomona...

Ocena: „bujda”, ale dobra z punktu widzenia handlowego, a więc kasowy film. Film dla masy. Dużo akcji, awantury dzikich, śpiew Robesona (zwanego „czarnym Szalpinem”) b. dobry. Coś dla grzecznych dzieci, są nawet i czarownice, ale nie ma, na szczęście, brutalnych scen i ludożer-

stwa. Świetna muzyka Polaka — Mi-schy Spoliansky'ego. Publiczność świetnie się bawi.

3. „MESSENGER”

Obsada: Gaby Morlay i Jean Gabin

Reżyser: Raymond Rouleau.

Wytwórnia: Albatros (Francja).

Ocena: Film przeciętny. Dobre zdjęcia i gra. Znowu Afryka i dzikusy, ale poważnie ujęci nie po amerykańsku.

Dialogi na wysokim poziomie. Mo-że zbyt literackie. Nic dziwnego, gdyż film opiera się na sztuce H. Bernsteina.

Ciekawa treść: Nicolas Dange poślubia ukochaną swą eks-sekretarkę. Rozwódzi się przed tym z żoną i traci świetne stanowisko.

Jedzie do Afryki, aby, jako dyrektor kopalni budować nową przyszłość. Tam myśli tylko o żonie, o której wciąż opowiada swemu sekretarzowi. Wreszcie i ten zakochuje się w nieznanym mu osobiście ideale. Sekretarz jedzie, jako „postillon d'amour” i... zdobywa kobietę. Po powrocie męża wyznaje mu ona całą prawdę („to” było pod wpływem chwili). Sekretarz popełnia samobójstwo, a mąż wybacza żonie, gdyż rozumie, jakie były motywy psychologiczne „chwilowego” wyko-
kolejenia.

4. WINTERSET.

(U nas: „Żyje cienie”).

Obsada: Margo, Burgeos Meredith i Eduardo Cjannelli.

Reżyser: Alfred Santell.

Wytwórnia: R. K. O. (Radio-films).

Ocena: Film gangsterski, — same trupy. Nieszczęśliwy.

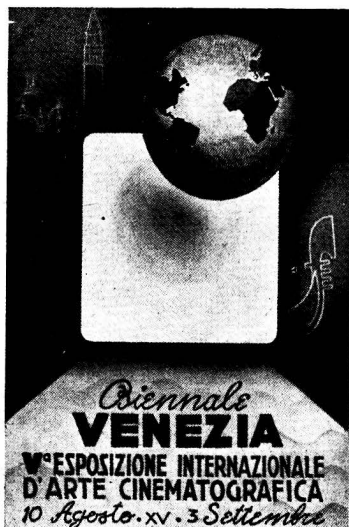
5. „KID GALAHAD”

Obsada: Edward C. Robinson, Bette Davis

Reżyser: Michael Curtiz

Wytwórnia: Warner Bros.

Jest to film o bokserach. Nick Donati jest managerem. Walczy on z

O godz. 5 p. p. dn. 10 sierpnia nastąpiło otwarcie V, międzynarodowej wystawy sztuki filmowej. Uroczystość odbyła się w nowym, nowoczesnym pałacu, zbudowanym w ciągu 5 miesięcy, a mimo to komfortowo urządzone. Są delegacje wszystkich państw (z Polski — p. R. Ordyński). „Biennale” otworzył hrabia Volpi z Mizurati.

Przypomniat, że pierwsza wystawa odbyła się w 1932 r. przy udziale 8 narodów, i 40 filmów. Druga w 1934 a potem już corocznie. Obecnie bierze

Turkey Morganem, któremu udało się pozyskać „kasowego” boksera Burke’a. Na zabawie Nick trwoni ostatnie pieniądze, gdy jego przyjaciółka flirtuje z innym. W obronie jej staje Ward, urzędnik hotelowy, który noc-kautuje Burke. Nick zajmuje się Wardem i lansuje go pod nazwiskiem „Kid Galahad”. W Kidzie zakochuje się z wzajemnością siostra Nicka. Szereg perypetyj i... Nick kończy śmiercią. A jego rywal ginie również. Krótko mówiąc: kulisy życia bokserów w połączeniu z mocnym konfliktem dramatycznym.

Ocena: cudowna gra Robinsona i znakomita reżyseria.

Film podobał się publiczności.

6. PATRIOTEN“

Obsada: Mathias Wiemann, Lida Baarowa, Hilde Korber.

Reżyser: Karl Ritter.

Wytwórnia: „Ufa”.

Ocena: film na poziomie, ale nic nowego nie przynosi. Rzecz dzieje się na froncie francuskim w 1918 roku.

Ocalony w wypadku samolotowym porucznik Peter Thomann pragnie przedostać się w przebraniu stracha na wróble do okopów niemieckich.

W drodze spotyka go zemdlonego francuska trupa aktorska. Córka dyrektora trupy Teresa postanowiła się nim zaopiekować, a ponieważ Peter świetnie włada francuskim więc nikt nie podejrzewa, że jest Niemcem. Dopiero, gdy porozumiewa się z dwoma jeńcami niemieckimi podejrzany jest o szpiegostwo i staje przed sądem wojennym jako szpieg. Teresa go broni. Peter zostaje uwięziony, jako jeńiec wojenny. Kochankowie są rozłączeni.

7. CONDOTTIERI

Obsada: Luis Trenker, Loris Gizzi, Laura Nucci, Carla Sweva, Ethel Maggi.

Reżyseria: Louis Trenker.

Wytwórnia: E. N. I. C.

Jest to film kostiumowy, ściśle historyczny. Reżyseria — to połączenie Cecil B. de Mille’a i Pudowkina. Obraz został przyjęty b. dobrze. Całość artystyczna.

Z treści: syn Katarzyny Sforza jest kondotierem. Nie chce być najemnym żołnierzem. Pragnie zjednoczenia Włoch.

Zwalcza intrygi, unika zasadzki (chciano go truć) i tworzy wielką armię. Udaje mu się zjednoczyć Włochy, osiąga wiele zwycięstw, ale sam ginie na polu chwały.

Jest to bohater narodowy Włoch. Gorące przyjęcie film ten zawdzięcza zapewne i temu, że publiczność (przeważnie Włosi) widzi analogię pomiędzy postacią bohatera filmu, a epoką współczesną.

8. LLOYDS OF LONDON

(U nas „Trafalgar”)

Obsada: Freddie Bartholomew, Madeleine Carroll, Tyrone Power

Reżyser: Henry King.

Wytwórnia: 20-th Century Fox.

Film wybitnie ciężki. Epoka odtworzona znakomicie. Gra aktorów b. dobra. Są fragmenty nudne. Bartholomew występuje tylko w I części filmu. Są to dzieje rozwoju towarzystwa as-kuracyjnego Lloyd.

Tabela orientacyjna z Biennale (Wenecja)

T y t u ł	Wytwórnia	Wartość	Przewidywana kasa
1. LA GRANDE ILLUSION	Resalisation d'art cinemato- graphique (Francja)	b. dobry	dobra
2. LES PERLES DU CORONNE	Cinèas-Sand - berg (Francja)	dobry	średnia
3. KING SALOMON'S MINES	Gaumont - Bri- tish (Anglia)	dobry	dobra
4. PATRIOTEN	Ufa (Niemcy)	niezły	średnia
5. SHALL WE DANCE	R. K. O. (Ameryka)	słaby	przeciętna
6. CONDOTTIERI	E. N. I. C. (Włochy)	dobry	dobra
7. THEODORA GOES WILD (U nas już szedł)	Columbia (Ameryka)	dobry	dobra
8. LE MESSENGER	Albatros Francja)	średni	przeciętna
9. KID GALAHAD	Warner Bros (Ameryka)	dobry	dobra
10. LLOYD'S OF LONDON (Trafalgar)	20-th Century Fox	dobry	średnia
11. WINTERSET (ŻYWE CIENIE)	R. K. O. (Ameryka)	zły	niedobra
12. TRUXA	Tobis (Niemcy)	słaby	dla małych miast: niezła

UWAGA! Są to opinie naszych korespondentów z Lido. W następnym numerze ciąg dalszy.

DZIAŁ PRAWNY

OD REDAKCJI

Coraz częściej spotykamy się ze strony naszych abonentów ze zdaniem, że jedną z najbardziej palących potrzeb właściciela kina-teatru jest możliwość uzyskania fachowej porady w kwestiach praw-nych, powstające przy prowadzeniu kinoteatru.

W zrozumieniu tych potrzeb i dla tym skuteczniejszej obrony interesów właścicieli teatrów świetlnych Redakcja nasza postano-wiła otworzyć na łamach „Prawdy o filmie” poczynając od Nr. 6

dział prawny

w którym będą BEZPŁATNIE udzielane PP. Abonentom „Prawdy o filmie” porady we wszystkich dziedzinach, związanych z prowa-dzeniem filmowego przedsiębiorstwa widowiskowego, jak to w sprawach KONTRAKTOWYCH, PODATKOWYCH, ADMINI-STRACYJNYCH i t. p.

Redakcję działu prawnego objął adwokat Tadeusz Raabe. Prosimy pp. abonentów o skierowanie pod adresem naszej redakcji listów we wszystkich interesujących ich zagadnieniach z dziedziny prawnej.

Wielki strach małego „r”

Po nieudanych próbach szantazu, obóz niezadowolonych znów się odezwał.

Tym razem na łamach ogłoszeniowego, a więc — z konieczności — stronniczego czasopisma „Film”.

Ale w enuncjacji autora, wstydlawie ukrywającego się pod małą literką „r” nie ma wiele sensu, oprócz oznak zawiści, i jeszcze mniej rzeczowych argumentów.

„Film” zarzuca nam jakiś brak „etyki”, czy też dowolne preparowanie recenzji z prasy amerykańskiej.

Możemy w odpowiedzi stwierdzić:

1. recenzje z prasy zagranicznej opatrujemy komentarzami, gdyż nie chodzi o mechaniczne tłumaczenie, lecz o wyciągnięcie z tego materiału wskazówek dla czytelnika (np. gdy dodajemy, że bracia Marx u nas jeszcze się nie przyjęli).

2. absolutna nasza bezstronność została nie tylko stwierdzona, ale przypieczętowana autorytetem organizacji:

Cytujemy wyjątki z listów: Związek Polskich Zrzeszeń teatrów świetlnych pisze do nas:

„Z przyjemnością witamy wydanie 1-go numeru „Prawdy o

filmie” i stwierdzamy, że członkowie naszej organizacji już dawno upominali się o bezstronne i źródłowe informacje o wartości filmu, o sytuacji filmowej na rynku zagranicznym i to informację niezależnych od wpływu biur wynajmu.

Uważamy przeto, że wydawnictwo „Prawda o filmie” powstało jaknajbardziej na czasie...”

„Upoważniamy Redakcję „Prawda o filmie” do rozesłania treści niniejszego do wiadomości wszystkich właścicieli kin”.

Związek Teatrów Świetlnych województwa Lwowskiego pisze do nas w liście z dn. 10.VIII:

„Jesteśmy zdania, że istnienie takiego czasopisma na terenie Polski jest faktycznie piekącą koniecznością, zwłaszcza gdzie dziś etyka kupiecka w obrotach z filmami tyle pozostawia do życzenia...”

Wreszcie Związek Właścicieli Kinoteatrów w Warszawie zawiadamia nas, że

„zgodnie z uchwałą powziętą na posiedzeniu w dn. 16 b.m. w jednym z najbliższych okoliczników Związku poinformujemy Członków organizacji o wydawanym przez W.Panów piśmie” (list z dn. 16.VIII)

Oto wymowne dokumenty, a zrazem nasz dorobek zaledwie 2 miesięcznej egzystencji. Ludzie poważni zastanawiali się pewno długo zanim wydali o naszym piśmie opinię (pomijamy wiele listów od poszczególnych właścicieli kin).

I tę opinię możemy przeciwstawić nieprzytomnym bełkotom niezadowolonych.

3. A teraz sprawa „anonimowego” listu o wstrzymaniu dostaw przez biura. Każdy rozumie, że nie możemy ujawnić nazwisk, gdyż ściągnęlibyśmy na głowy tych właścicieli kin miecz Damoklesa — nienawiść biur, któreby od razu zastosowały swoje wypróbowane „środki obrony”.

Natomiast fakt, że do chwili obecnej nie otrzymaliśmy zaprzeczenia ze strony Związku Przemysłowców — świadczyłoby, że wstrzymywanie dostaw istnieje w dalszym ciągu.

A więc nie sialiśmy zamętu, nie kolportowaliśmy plotki, lecz poruszyliśmy sprawę zasadniczą, której rozwiązanie pozostawiamy osobom i instytucjom bardziej do tego powołanym (obronę zaś osoby i interesów p. Nasfetera pozostawiamy „Filmowi”, bo nie uważamy tego ani za pracę ważną, ani ciekawą, ani przynoszącą sławy).

W zestawieniu powyższych faktów należy podziwiać odwagę i tupet małego „r”, który z całą premedytacją zaatakował „Prawdę o filmie”.

Powiadamy „z premedytacją” gdyż p. Reichman, wydawca pisma ogłoszeniowego (ostatecznie ta cienka przegródka od „działu redakcyjnego” do „działu propagandowo-reklamowego” nie jest przecież chińskim murem, nie do przebycia), wie, że „Prawda o filmie” ma „czyste ręce”. Wie to oficjalnie i prywatnie. Wie, że nie wspólnego z biurami nie mamy, że ogłoszeń naprawdę nie przyjmujemy, że nie można nas kupić za pieniądze.

Jak wielki musiał być jego strach przed wpływami, jakie już ma „Prawda”, jeśli mimo wszystko wydrukowano nierzeczowy paszkwil.

Oto nasza „odprawa”. Nie będziemy więcej polemizowali, nie będziemy szukali argumentów obrony i auto-reklamy (wystarczy przeczytać nasze recenzje z Warszawy, aby przekonać się o 100% bezstronności „Prawdy”).

Dalszy ciąg rozmowy z panami „r” mógł by się odbyć tylko przed trybunałem sądu.

Józef Fryd.

Halo, Tu Ameryka!

Uwaga! Aby uniknąć chaosu dajemy recenzje wg. wytwórni (W nawiasach tytuły polskie ustatkowane, lub przekłady dosłowne)

COLUMBIA

LIQUE OF FRIGHTENED MENS

(LIGA PRZERAŻONYCH LUDZI).

Obsada: W. Connolly, L. Stander, E. Ciannelli.
Reżyser: A. E. Green.
Czas wyświetlania 65 minut,
Data wypuszczenia 25.V 1937.
M. P. Herald — 24.VII.

Jest to pelen napięcia obraz dedektywny. Dedektywem jest Walter Connolly, znany z obrazu Paramountu. „Father Brown detective” w 1934 r., Umiejętność swoją wykazuje i w tym filmie, choć fabuła jest czasem poniżej jego zdolności aktorskich. Są i inne dobre nazwiska: L. Stander, pomocnik Connolly, — E. Ciannelli, pseudo przestępca, W. Kingsdorf, czarny charakter etc. Treść zaczerpnięta z noweli, drukowanej w „The Saturday Evening Post”. Okazuje się, że w czasie niemądrej zabawy studentów, dziesięciu z nich spowodowało kalectwo kolegi.

Po latach gdy 2 zostało zabitych, a trzeci zginął, 7 pozostałych angażuje

Nero Wolfea, aby znaleźć mordercę. Naturalnie udaje mu się to z właściwą kinowym kryminologom genialnością. Reakcja publiczności — nijaka.

FOX

1. WE WILLIE WINKIE

Obsada: Shirley Temple, Victor McLaglen, C. Ambrey Smith, J. Lang.
Reżyser: J. Ford.
Wytwórnia: 20-th Century Fox.
Czas trwania filmu: 105 minut.
„Philadelphia record” pisze:

Trzymając się pobieżnie pierwowzoru Kiplinga, — wytwórnia 20-th Century Fox zrealizowała film dla Shirley Temple. Ze bohaterem nie jest chłopiec, a dziewczynka, że fabuła kinowa prócz tytułu i miejsca niema nic wspólnego z Kiplingiem, nic to nie zaszkodzi Shirley.

Dzieci przyglądały się tłumnie grze Temple, aby wzorować się na jej licznych psotach. Miss Temple wyrasta na pełną wdzięku młodą damę, która wie już to i owo z dziedziny kokieterii kobiecej. Zapewne jesteśmy podłymi starymi babami (pisze recenzentka Laura Lee), ale potrzeba nam dla dobrego spędzenia czasu trochę wię-

cej, niż sprytniej główki z loczkami i pary dołków. Jest tu trochę żwawej walki z krajowcami, doskonały zespół aktorski, słabiutki romans, i za mało treści (akcji).

Shirley i jej owdowiała matka jadą do Indii do antypatycznego dziadka — pułkownika (Pictubrey Smith). Jest on bardzo surowy i ciągle walczy z krajowcami, zwłaszcza z przystojnym Cesar Romero. Ale Shirley mówi im wszystkim o wojnie i o tym, jak nieładnie jest zabijać ludzi. Wzrusza ich tak, że zaprzestają walki. Matkę gra June Lang, wczoraj rozwiedziona z Vic Orsatti, agentem filmowym, po miesiącu małżeństwa. Najlepsza scena: Victor McLaglen, ubrany po szkocku ćwiczy innych Szkotów i Shirley, również w szkockiej sukience.

(W numerze 3-cim „Prawdy” zamieściliśmy recenzję wg. pisma „Motion Picture Herald”).

2. CORONATION GEORGE VI

(KORONACJA JERZEGO VI)

(Technicolor) 20-th Fox.
Czas wyświetlania 27 minut.
Data wypuszczenia 16.VI 1937.
Variety — 21.VII.

Właściwie film nie pokazuje ceremonii koronacyjnej w opactwie westminsterskim, ponieważ nie zezwolono na umieszczenie tam aparatury dla filmów kolorowych.

Zamiast tego pokazano nam studia portretowe wszystkich krewnych króla. Kierownicy 20-th Fox British Movietones: Sir George Czaig, G. Sanger i reżyser Russell Muth musieli widocznie wykonać jakąś niezwykłą akcję dyplomatyczną, skoro królewska para pozowała im do aparatu w strojach koronacyjnych. Wszystkie te wstępne czynności są bardzo interesujące, choć koronacja zbladła dziś w obliczu takich aktualności, jak Hiszpania, Wally i Windsor, Jean Harlow, Japonia etc.

Zamiast pokazać, jak arcybiskup z Canterbury koronuje króla, ujrzelismy zdjęcie zbliżone tegoż arcybiskupa oraz sfilmowane regalia: miecze berła, karoce etc. Mimo to zdjęcia barwne wszystkich szczegółów są ciekawe i mają zapewnione powodzenie

3. YOU CAN'T HAVE EVERYTHING (PIENIĄDZ NIE JEST WSZYSTKIM)

Wytwórnia: 20-th Century Fox
Reżyser: Norman Taurog.

Obsada: Alice Faye, Ritz Bros, Don Ameche, Ch. Winninger.
Czas wyświetlania 100 minut.
Data wypuszczenia 23.VII 1937.
Wg. *Variety* 28.VII 1937.

Znów bracia Ritz. Tym razem w zabawnym filmie muzycznym. Są i inni dobrzy aktorzy: Alice Faye, Don Ameche, Charles Winninger, A. Treacher. Reżyser Norman Taurog.

Tym razem bohaterka Alice Faye nie jest primadonną, lecz młodą autorką dramatyczną, piszącą tylko poważne sztuki. Don Ameche doprowadza do wystawienia jej poważnej sztuki w sprawie satyryczno-muzycznej, co autorkę niezwykle oburza. Oto i cała treść, na której tle rozgrywa się seria komicznych sytuacji, w których Ritz Bros, zmuszając publiczność do ciągłego śmiechu. Śpiewają i tańczą bez spodni i wykonywują inne zabawne błazeństwa. Miss Faye gra sceny sentymentalne szczerze i z uczuciem. Winniger dobry. Don Ameche świetnie wygląda, — ale ma marny głos. Muzyka Gordona i Revela. Utrwala się w pamięci piosenka „You Can't Have Everything”.

Jest to obraz kasowy „ciężkiego kalibru”.

4. YOU CAN'T HAVE EVERYTHING.

(PIENIĄDZ NIE JEST WSZYSTAKIM)

Wytwórnia: 20-th Century Fox.

Reżyser: Norman Taurog.

Obsada: Alice Faye, Ritz Brothers, Don Ameche, Louise Hovick.

Czas wyświetlania 100 minut.

Data wypuszczenia 26.VIII. 1937 r.

M. P. Herald 31.VII 1937 pisze:

Wprawdzie produkcje muzyczne Darryl F. Zanucka nie uzyskały żadnego medalu, stanowią jednak popularną i kasową rozrywkę. Obraz ten treści komediowej, wraz z dodatkiem mieszkanki romantycznej, satyrycznej i melodramatycznej jest właściwie pretekstem dla muzyki.

Chodzi o przygody ambitnej autorki (Alice Faye), która przybywa do New Yorku z mocnym postanowieniem zapędzenia w kozi róg doświadczonych producentów. Naturalnie są i romantyczne powikłania, splątujące Miss Faye, Louise Hovick i Don Ameche. Błaznowania Ritz Brothers wywoływały kilkakrotnie swoim absurdalnym humorem, reakcję publiczności, zmuszającą aż do przerw w przedstawieniu. Muzyka Gordona i H. Revela. Całe widowisko ma charakter lekki i wesoły, chwilami wątek rwie się; specjalne numery wypełniają tworzące się luki.

M. G. M.

1. SARATOGA.

Obsada Jean Harlow, Clark Gable.

Reżyser: J. Convay.

Wytwórnia M. G. M.

Czas wyświetlania: 90 minut.

„New York Times” pisze:

Choć obraz jest zajmujący, trudno

go osądzić. Z powodu niezwykle o-koliczności zastąpienia Harlow w 12 scenach przez Mady Dees, fabuła ulega zmianie.

Akcja rozgrywa się dookoła to-u wyścigowego; romans jest motywem drugoplanowym. Zapewne ci, którzy współpracowali z Harlow nie zauważyli tego, ale oznaki choroby, która spowodowała śmierć platynowej blondynki, są zupełnie widoczne dla oglądającego film. Miss Dees tak dobrze imituje Harlow, że iluzja jest kompletna. Tylko ktoś zbyt krytycznie nastawiony może stawiać zarzuty. Film opowiada nam o rywalizacji o rękę Harlow bogatego Waltera Pidgeona z New Yorku i wybitnego „bokmachera” Gable'a. Harlow balansuje to po jednej, to po drugiej stronie, w końcu przechodzi do obozu Gable'a.

Należy wątpić, czy ostatnia scena z Gable'm i Jean na wyścigach, pierwotnie naprawdę miała stanowić zakończenie filmu.

Gra aktorów dobra. Jean pali mocne cygaro zapewne z powodu zdenerwowania, gdy usiłuje ukryć przed Pidgeonem fakt, że Clark ukrywa się pod jej łóżkiem. Jest również i scena z lekarzem, oburzającym niesmaczną. W chwili obecnej więcej niż 300 kin gra jednocześnie „Saratogę”; jest to pierwszy wypadek tego rodzaju w dziejach wytwórni M. G. M. (Jest to trzecia recenzja o filmie „Saratogu” w „Prawdzie o filmie”).

2. SARATOGA.

Role główne: Clark Gable, Jean Harlow, L. Barrymore, F. Morgan.

Reżyser: J. Convay.

Czas wyświetlania: 90 minut.

Data wypuszczenia 23.VII.

M. P. Herald. 24.VII.

„Saratoga” zasługuje na uwagę, jako dobry film kasowy oraz jako obraz, w czasie produkowania, którego zmarła Jean Harlow. Należy zaznaczyć, że M. G. M. uzupełniło film w sposób pełen godności, w niczym nieuchybnyjający pamięci zmarłej.

„Saratoga” zajmuje się wiele wyścigami, ale więcej jeszcze jest tu o ludziach, żyjących z wyścigów. Jest to romantyczna komedia, w pewnych scenach melodramatyczna. Mimo, że film jest raczej za długi jednak jest interesujący, gdyż osoby działające mówią ciekawie i dowcipnie w interesujących sytuacjach.

Przedwczesna śmierć Jean Harlow, która zresztą zdążyła wykonać swą rolę prawie w całości, zmusiła wytwórnię do zastąpienia jej w 3, czy 4 fragmentach filmu przez Mary Dees. (Dokładnie 12 scen). Aktorka ta jest tak podobna do Harlow, że bardzo trudno będzie publiczności się zorientować, w którym momencie nastąpiła zmiana.

Publiczność przyjęła film tak przychylnie, że należy wróżyć mu dobrą kasę.

(W poprzednim 4-tym numerze „Prawdy o filmie” zamieściliśmy recenzję wg. „Variety”).

NATIONAL

1. STELLA DALLAS.

Wytwórnia: United Artists.

Reżyser: King Vidor.

Obsada: B. Stanwyck, John Boles, A. Shirley, B. O'Neil.

Czas wyświetlania 104 minuty.

Data wypuszczenia 23.VII 1937.

Variety 28.VII 1937.

Samuel Goldwyn zna swoją publiczność. Najlepszym dowodem jest film „Stella Dallas”, po raz pierwszy wykonany w 1925 r. Jest to obraz „kobiecej”, wyciskający łzy. W obecnej wersji rolę Belle Beunett wykonywuje B. Stanwyck, R. Colmana — John Boles. Fabuła jest dość prosta: chodzi nie tyle o miłość macierzyńską, co o kłopoty młodej dziewczyny, której rodzice mają życiowe trudności. W matce nie wiele jest cech sympatycznych prócz stałej, niepowstrzymanej miłości dla córki.

Błędem są, zdaniem recenzenta, zbyt bogate stroje Barbary Stanwyck w ostatnich scenach. Po za tym wszystko jest w porządku i fabuła i gra aktorska i szlochanie (i kilka dobrych „śmiejchów” Alana Hale). Dobry omen dla filmu — to nazwisko King. Henry King był reżyserem poprzedniego filmu, obecny świetnie wyreżyserował King Vidor.

2. VOGUES OF 1938.

(MODY 1938 R.)

(Film kolorowy!)

United Artists.

Obsada: Warner Baxter, Joan Bennett.

Reżyser Irving Cummings.

Czas wyświetlania 105 minut.

Data wypuszczenia 2.VIII 1937.

Variety — 4.VIII 1937.

Film ten stanowi niezwykle kombinację pięknych fotografii barwnych, rewii muzycznej, odegranej przez doskonały zespół oraz przeglądu mód jesiennych i zimowych. Nazwiska: Warner Baxter, Joan Bunett, H. Vinson, M. Auer, A. Mowbray, A. Kruger. Fabuła, rodzaj libretta, rozgrywa się w domu mód, publiczność pozna je wewnętrzną organizację mody, walkę o najnowsze paryskie modele, — metody sprzedawców przekonywania klientek, które muszą kupić tylko to, co dany zakład ma na sprzedaż. Włączone są pokazy nowych kreacji w dziedzinie kostiumów, futer i bielizny. Wątku akcja przedstawia Warnera Baxtera w roli właściciela „House of Curson”. Funkcje swoje wykonywuje z miną dyplomaty, powagą i dobrym humorem oraz wybitną znajomością charakterów swoich klientek.

Reżyser Cummings wykazał kuglar-ską zręczność, łącząc w jeden film tyle rozbieżnych czynników. Film wybitnie kasowy.

3. DEAD END.

Wytwórnia: United Artists.

Reżyser W. Nyler.

Obsada: Sylvia Sidney, Joel Mc Grea,

H. Bogart, W. Barrie.

Czas wyświetlania 90 minut.

Data wypuszczenia 29.VII. 1937.

Wg. *Variety* — 4.VIII. 1937.

Treść filmu zaczerpnięta z teatru, ze sztuki Kingsleya. Idea Kingsleya jest, że zapuszczone domy czynszowe i niezdrowe środowisko wychowują gangsterów.

Publiczność jednak, którą mało obchodzi propaganda, a głównie interesuje rozrywka, uzna ten film za jeszcze jeden film gangsterski. Rozczarowanie publiczności może się źle odbić na kasie. Akcja rozgrywa się w New Yorku, East, 50 street. Film prezentuje nam beznadziejne, przynębiające typy ludzkie.

Miss Sidney gra doskonale, również Joel Mc Grea w roli architekta Dare, który zastrzelił gangstera. Rola utrzymanki Barrie mocno okrojona przez cenzurę (tylko żony żyją z dżentelmenami w filmach). Reżyseria Wylera — bez błędna.

PARAMOUNT

1. ARTISTS AND MODELS.

(ARTYŚCI I MODELKI)

Paramount.

Obsada: Jack Benny, Ida Lupino, Richard Arlen.

Reżyser Raoul Walsh.

Czas wyświetlania 95 minut.

Data wypuszczenia 2.VIII 1937.

Variety — 4.VIII 1937.

„Artists and Models” to film kasowy. Jest to kawalkada najdziwniej związanych elementów: muzyka, śpiew, radio, wodewil, rewia. Podziwiać należy, że ta szalona mieszanina trzyma się jakoś kupy. Jest to za-sługa reżysera Raoula Walsha.

Miss Martha Raye, zdaniem recenzenta, zbyt przesadnie w stylu muryńskim wykonywuje piosenkę z Harlemu. Natomiast godni podchwali są pozostali aktorzy.

Wątku akcja dotyczy zawodowej modelki Ida Lupino. Zabawny film.

2. EXCLUSIVE.

Obsada: Fred Mac Murray, F. Farmer, Ch. Ruggles.

Reżyser Alexander Hall.

Czas wyświetlania 73 minuty.

Data wypuszczenia 19.VII.37.

Variety — 21.VII 1937.

„Exclusive” przynosi rozczarowanie o ile chodzi o powodzenie kasowe. Również pod psem jest reżyseria i scenariusz. Mimo wysiłków dobrych aktorów, nie nie można zrobić z tym wyświechtanym melodramatem o konkurencji dziennikarzy i zepsutych moralnie politykach.

Aczkolwiek dużo głupstw jest rozpowszechnianych o dziennikarzach, ten film osiąga nowy szczyt nieprawdopodobieństwa i niewiarogodności. Grane tak, jakby aktorzy wierzyli w to. Publiczność nie uwierzy nigdy.

Fred Mc. Murray, wydawca gazety, rozpoczyna walkę z polityczną korupcją. Zagrożony polityk kupuje konku-

recencyjne pismo, aby dać rodakom lekcję szantażu.

Gdy porządny obywatel przeciwstawia się tej żółtej prasie, rozgłasza ona, że chłwasty owego obywatela zagrażają bezpieczeństwu publicznemu.

Na skargę o oszczerstwo, niesumiennej dziennikarce, odpowiada wynajęciem gangsterów, którzy rzeczywiście powodują poważny wypadek.

Stary dziennikarz z pisma Murraya uzyskuje wyznanie złego redaktora. Obraz kończy się zniszczeniem nieporządnej redakcji przez moralnie oburzonych i podnieconych obywateli. Policja nie dopuszcza do lynchu, do którego motłoch już się zabiera.

Aktorzy doskonalili, ale film beznadziejny. Reżyseria A. Halla marna. Choć produkcja na dużą skalę, obraz zawodzi na całej linii.

3. MIDNIGHT MADONNA. („MADONNA PÓŁNOCY“)

Wytwórnia: Paramount.

Reżyser: James Flood.

Obsada: Warren William, Mady Correll, Kitty Clancy.

Czas wyświetlania 63 minuty.

Data wypuszczenia 2.VII.

Wg pisma *The Billboard* 31.VII.37.

Fabula i dialog martwe, nużące i przestarzałe. Serce gracza Williama potrafiła ułagodzić Kitty Clancy, Mady Correll, mama Kitty, żyje w separacji z mężem. Gdy córka uzyskała spadek dolarów 20.000.000 (drobna suma dla scenarzystów z Hollywood), ojciec stara się uzyskać prawo opieki nad nią. Stary sędzia Ellis najpierw przysądza dziewczynkę ojcu, później jednak pod wpływem samej Kitty zwraca ją matce. Kitty Clancy, można dodać, łagodzi wszystkie serca, oprócz... recenzenta. Kitty mimo loczków i miłego uśmiechu nie jest Shirley Temple. Brak jej iskierki czar i na domiar ma monotony głos. Mady Correll i Edward Ellis dobrze grali, ale wysiłki ich są daremne w tym nędznym filmie. Obraz nadaje się dla głębokiej, ciemnej i naiwnej prowincji i to tylko na dni powszednie.

(Sprawozdawca: M. Żołotow).

R. K. O.

1. SUPER SLEUTH. (NIEZWYKŁY TROP)

(RKO — Radio)

Reżyser Stollhoff.

Obsada: Jack Oakie, Ann Sothorn, E. Ciannelli.

Czas wyświetlania 71 minut.

Data wypuszczenia 16.VII 1937.

Wg. pisma *The Billboard* 31.VII.37.

Melodramatyczne komedie nie są z reguły ani emocjonujące, ani zabawne. „Super Sleuth“ nie jest wyjątkiem. Próbuje wprowadzić wzburzenie śmiech i dreszczyk, ale jest tak wzruszający, jak wizyta u ciotki — starej panny i tak zabawny, jak ból gardła.

Chodzi o Bill Martina, wielkiego detektywa filmowego, który wmawia sobie, że jest naprawdę detektywem. Ciągłe przeszkadza zwyczajnej, a u-czczej policji i staje się takim pośmiewiskiem, że wytwórnia filmowa

chce zerwać z nim kontrakt. W końcu mordercę udaje się schwycić, nie dzięki przemyślności Martina, lub policji, lecz z powodu jego własnej piramidalnej głupoty. Jedyne zainteresowanie, jakie film wywołuje, to pytanie: kto jest głupszy Bill, policja, czy moderca. Wygrywa o „odległość nosa“ moderca. Szkoda do tego filmu tak dobrych aktorów, jak E. Ciannelli, Jack Oakie i Ann Sothorn.

UNIVERSAL

1. THE ROAD BACK

(Universal) Dramat.

Reżyser: J. Whale.

Role gl.: J. King, R. Cromwell, „Slim“ Summerville.

Czas trwania: 110 minut.

M. P. Herald z dn. 26.6.1937.

Siedem lat temu Eric Maria Remarque napisał powieść „Na Zachodzie bez zmian“. Universal sfilmował ją znakomicie. Obecnie ciąg dalszy „Droga powrotna“ został zakupiony i przerobiony na film przez Universal — Jest to opowieść o powrocie z okopów grupy żołnierzy niemieckich i o ich usiłowaniu przystosowania się do nowej sytuacji pokojowej w Ojczyźnie. Tym razem wytwórnia odrzuciła zasady Hollywoodu i dała obraz, który zmusza raczej do poważnego myślenia, niż do hucznej zabawy. To muszą wziąć pod uwagę właściciele kin. Dużo bowiem jest w tym obrazie treści głębokiej i aktualnej zwłaszcza dzisiaj, gdy gazety codziennie przewidują w najbliższej przyszłości wybuch drugiej wojny światowej w Europie.

Film ten można uważać za propagandę pacyfizmu. Opowiada dzieje grupy chłopców niemieckich, których powrotu z okopów nie witały orkiestry, ani wywieszanie sztandary — natomiast spotkały ich: nienawiść, nieufność i strach.

Muszą przystosować się do nowej sytuacji, ale nie wszystkim się to udaje. Akcja filmu jest wartka. Natomiast fragmenty komediowe wyglądają mizernie. Humor ludzi przywykłych do mordowania mężczyzn, którzy wracają po 5 latach z okopów do szkoły i o-trzymują skonfiskowane im niegdyś pistolety dziecinne, działa raczej przygnębiająco.

Używając określenia fachowego — film ma wszystkie cechy „wielkiej produkcji“, brak tylko znanych nazwisk aktorów. Wszystkie role, wprawdzie dobrze odegrane powierzono młodym artystom tak samo zresztą, jak i w „Na Zachodzie bez zmian“.

Wartością filmu jest scenariusz R. C. Sheriffa, słynnego autora „Journey's End“ (Kres wędrowni) i Ch. Kenyona. Reżyserował James Whale, znany jako twórca „Frankensteina“, „Showboat“ (Statku komediantów) i „The Invisible Man“ (Niewidzialny człowiek). Producentem był E. Grainger. Obraz rozpoczyna się od sceny przedstawiającej w okopach niedobitki

oddziału niemieckiego; zdobywają oni w brawurowym ataku pozycję francuską, ale właśnie ogłoszono zawieszenie broni.

Żołnierze maszerują więc z powrotem do domu. Zapowiedzią zmian jest rewolucja w Berlinie i ucieczka Cezara. Bohaterowie filmu Tjaden (Slim Summerville), Willy (Andy Devine), Ernst (John King) i Ludwig (Richard Cromwell) — nareszcie w Ojczyźnie — rozpoczynają od walki z rewolucyjnym motłochem, który napastuje oficera Ludwiga. King cieszy się, witając swego ojca (Frank Reicher) i matkę (Spring Byington), a nieżywą radością napawa go widok siostry Ludwiga Elsy (Jean Rouverol), ale szybko orientuje się, że jego zapaly są „przedwojenne“, a więc nieaktualne.

Tjaden — Summerville broni przed tłumem sklep rzemieślniczy burmistrza (Etienne Girawot) i żeni się z jego córką Angieliną (Louise Fazenda). Weterani wracają do szkoły, by uczyć się dalej, ale na ławkach zastają... dzieci.

Albert (Maurice Murphy) idzie ze swą narzeczoną (Barbara Reed) do sali tańca, a tu się dowiaduje, że była ona przyjaciółką dorobkiewicza „paskarza“ Bartschera (W. Davidson). Gdy zardrosny chłopiec kłóci się z dziewczyną — słyhać odgłos strzałów wojska przeciw strajkującym.

Weil (Larry Blake) zwraca uwagę swemu byłemu dowódcy kapitanowi, (John Emery), że nie powinien strzelać do byłych żołnierzy... Odpowiedzią jest salwa karabinów maszynowych, a Weil zostaje rozstrzelany. Summerville zaprasza swych byłych kolegów na ucztę ślubną. Tu Murphy spotyka Miss Reed z dorobkiewiczem Davidsonem. Siła przyzwyczajenia działa: ma za sobą wojnę, gdy zabijał ludzi, którzy mu nic złego nie zrobili i teraz wyciąga rewolwer i kładzie trupem Davidsona.

W czasie procesu przyjaciele starają się zmniejszyć jego odpowiedzialność, dowodząc, że przez 4 lata musiał na rozkaz rządu zabijać niewinnych ludzi, tym bardziej więc mógł zabić człowieka, który uczynił dla niego życie bezużytecznym. Mimo to zostaje skazany. King i Cromwell przechodzą polem i widzą oddział ćwiczących do nowej wojny młodzieńców, kiedy echa ostatniej zawieruchy jeszcze nie zamarły. Oto fragmenty epepe. Ludzie, którzy przeżyli „drogę powrotną“, mówią o bezużyteczności swoich wysiłków.

Reakcja publiczności — obojętność.

WARNER BROS

MR. DODD TAKES THE AIR.

(MR. DODD — ZDOBYWCA PRZESTWORZY)

Warner Bros.

Reż.: A. E. Green.

Obsada: Kenny Baker, Alice Brady, J. Wyman, H. O'Neill.

Czas wyświetlania 85 minut.

Variety 28.VII.37.

Kenny Baker, znany w Ameryce śpiewak radiowy, wystąpił w filmie, który zaczyna się w dobrym, szybkim tempie, zwalnia w środku i zupełnie się „wykoleja“ przy końcu. Przyczyną jest może scenariusz, nastawiony satyrycznie na uwielbienie śpiewaka radiowego przez publiczność. Film zagubił tę ideę.

Fabula przedstawia malomiasteczkowego elektromontera, który śpiewał pięknym barytonem, aby zabawić wieśniaków. Usłyszał go znany impresario i zabrał do New Yorku.

Chłopiec zaziębił się i zamiast barytonem, śpiewał, jako tenor. Mimo wszystko stał się popularny, kobiety kochają się w jego bohaterskim głosie.

Impresario nie pozwala na kontakt śpiewaka z publicznością, to też chłopiec ma dużo czasu na flirt z dziewczeczką z „Radia“, którą naturalnie poślubia.

Baker śpiewa bardzo pięknie, zwłaszcza ślicznie wychodzi „Remember me“. Aktorzy dobrzy, prócz nieprzekonywującej Getrude Michael.

Pierwszy film Bakera nie udał się.

2. SAN QUENTIN.

Warner Bros.

Reżyser: Lloyd Bacon.

Obsada: Pat O'Brien, H. Bogart, A. Sheridan, B. Mac Lane.

Czas wyświetlania 70 minut.

Data wypuszczenia 23.VII. 1937.

Variety 28.VII 1937.

Jest to autentyczny melodramat więzienny, który nie stał się wielkim filmem tylko z powodu zbyt słabej intrygi. Akcja rozgrywa się w San Quentin, słynnym więzieniu stanu Kalifornia. Bacon usiłował przedstawić życie więzienne, co jest dużo ciekawsze, niż sytuacje dramatyczne. Liczne sceny wykonano w więzieniu. Starano się jednak zachować incognito więźniów. Większość scen rozgrywa się w więzieniu, wyjątek stanowi intryga miłosna, daleka od tej atmosfery. Romansują mianowicie śpiewaczka i nowy szef więzienia. Role te grają Pat O'Brien i Ann Sheridan. Barton Mac Lane, więzień — jest bratem Ann Sheridan.

Nazwiska ich nie są specjalnie kasowe. Dużą emocję wywołuje próba poprawienia więźnia Mc Lane przez O'Briena. Więzień źle rozumie ten szlachetny zamiar, próbuje uciec, naraża się na pościg — wszystko to wywołuje mocne wrażenie.

3. THAT CERTAIN WOMAN.

(PEWNA KOBIETA).

Reżyser: E. Goulding.

Obsada: Bette Davis, H. Fonda, J. Hunter, A. Louise.

Czas wyświetlania 91 minut.

Data wypuszczenia 27.VII. 1937.

Variety — 4.VIII 1937.

Starannie przygotowany, emocjonujący obraz. Intryga stanowi jeszcze jedną odmianę poświęcenia macierzyńskiego. Jest to już trzecia produkcja tego rodzaju w tym sezonie po „Stella Dallas“ z B. Stanwyck i

„Confessiou” z K. Francis. Wszystkie dobrze zrobione. Strach pomyśleć, co będzie, jeżeli cały cykl filmów zacznie eksploatować wyrzekające się świata matki. Reżyser i autor Gouling przerobił ten film z obrazu „Trespasser”, który reżyserował w 1929 r. dla Glorii Swanson.

Bette Davis, choć nie jest szalenie piękna, ma jednak dużo czaru kobiecego. Jest to aktorka najwyższej klasy. Film przedstawia przygody młodej kobiety, która jako 16-letnia dziewczynka wyszła za mąż za gangstera i szybko owdowiała. Wzięła się do pracy i została sekretarką wybitnego prawnika.

Poznała młodego, bogatego próżniaka i wyszła za niego za mąż. Rodzina walczyła, po zbadaniu jej przeszłości, doprowadza do unieważnienia małżeństwa. Rodzi się jej syn. Młodzi niec żeni się z inną, ale ta ulega wypadkowi samochodowemu. Po jej śmierci sekretarka prawnika, bogaty darmozjad oraz ich syn znów się schodzą, tworząc szczęśliwą rodzinę.

4. IT'S LOVE I'M AFTER
(MIŁOŚĆ, O JAKIEJ MARZE)

Wytwórnia Warner Bros.
Obsada: Leslie Howard, Bette Davis.
Reżyser A. L. Mayo.
Czas wyświetlania 90 minut.
Data wypuszczenia 16.VII 1937.
Variety — 21.VII 1937.

Jest to znakomity film kasowy. Tytuł wprawdzie banalny, ale obraz jest świeży i zabawny. Dobre nazwiska aktorów: L. Howard, B. Davis, O. de Havilland. Mayo wyreżyserował ten film świetnie.

Howard i Miss Davis grają „odwrócone” role szekspirowskiej pary: Romeo i Julii t. zn. kłócą się ciągle, robią sobie sceny zazdrości, zamiast tworzyć idylliczną atmosferę. Ta groteska wywołuje efekt komiczny. Przy końcu przedstawienia debiutantka Miss de Havilland, zadurzona w Howardzie, oświadcza mu się. Ten wie trzy już miłą awanturkę. Zjawia się naręczony wielbicielki gwiazdora i apelując do szlachetności artysty zaprasza go do siebie i namawia, aby brutalnym zachowaniem się wyleczył dziewczynę z bezsensownego pozbawionego przyszłości — uczucia. Komiczne sytuacje są dobrze ujęte a kończy się typowym „happy endem”.

Howard w roli aktora, udającego, że wszelkie pochwały kobiet są mu obojętne, — osiąga szczyt komizmu. Eric Blore, jako lokaj aktora jest zabawny. Jedną ze scen, gdzie naśladowanie przez niego głosów ptasich (sygnał dla pana) miesza się z prawdziwymi trykami ptaków, zwraca uwagę swoim wdziękiem.

Miss Havilland wygląda b. pociągająco. Miss Davis jest światową kobietą, która wie wszystko o zmniejszeniu mężczyzny. Wystawa filmu wspaniała, kostiumy damskie bardzo modne. Wyjdą chyba z mody, a film jeszcze będzie miał powodzenie.

5. CONFESSION
(WYZNANIE)

Wytwórnia Warner Bros.
Obsada: Kay Francis, Jan Hunter, B. Rathbone.
Reżyser: Joe May.
Czas wyświetlania 85 minut.
Data wypuszczenia 15.VII 1937.
Variety — 21.VII 1937.

Emocjonujący dramat o matce, poświęcającej się, by córkę ochronić przed nieszczęściem i uwiedzeniem.

Jest to „zbiornik łez” typu „Madame X”. Cała odpowiedzialność za powodzenie filmu spoczywa na Kay Francis, która gra rolę popisową. Joe May — dobry reżyser. Akcja opowiada o oskarżonej śpiewaczce kabaletowej, która zastrzeliła rozpustnego pianistę, przebywającego w towarzystwie młodej dziewczyny. Okazuje się z wyznania Kay Francis, że dziewczyna była jej córką, zaś z zamordowanym łączyły ją kiedyś stosunki romantyczne. Z filmu widać olbrzymią różnicę między złąką i rozpaczoną kobietą z sali sądowej a tą samą, jako pojętą i piękną artystką operową. Akcja obejmuje zresztą okres 20 lat, a matki filmowe, które zabijają w obronie honoru swoje córki, cierpią bardzo głęboko.

Basil Rathbone w roli uwodziciela jest wyjątkowo sympatyczny. Sceny jego z Jane Bryan, jako młodą dziewczyną, są bardzo przekonujące. Cały zespół jest dobry, szczególnie Donald Crisp, przewodniczący sądu, ma wiele godności i powagi, tak że przewód sądowy robi nader poważne wrażenie. Umiejętne kierownictwo muzyczne..

Ten typ historii jest może nieco oklepany, ale — jak długo kobiety lubią płakać, zwłaszcza w kinach, film będzie miał powodzenie.

W branży mówią że...

Podobno obraz „Parada Warszawy” został zakwestionowany. Dlatego też nie odbyła się w kinie „Stylowy” zapowiedziana premiera. Prawdopodobnie szereg numerów zostanie usuniętych, a w ich miejsce wstawione będą nowe. Rzecz jasna dokręcenie nowych scen, opóźni wykończenie filmu, ale „Paradzie Warszawy” to może wyjść na dobre...

Również film „Port Artur” („Tobis”) z Annabellą miał być zakwestionowany przez cenzurę.

„Burgheteater” b. artystycznie inscenizowany przez Willy Forsta obraz okazał się niekasowy.

Kino „Światowid” w Warszawie gra ten obraz bez dużego powodzenia.

W Warszawie ma powstać jeszcze jedna filia amerykańskich wytwórni dotychczas nie reprezentowanych w Polsce, a mianowicie: „Monogram”, „Republic” i „Grand National”. B. dobrze. „Konkurencja macht Lustig”...

U. S. A. zapowiada i terminuje...

CO ZNÓW ZAPOWIADA
M. G. M.

- 1. Jeannete Mac Donald i Nelson Eddy: „Girl of the Golden West”.
- 2. Eleanor Powell i Nelson Eddy „Rosalie”.
- 3. R. Taylor, Sp. Tracy i James Stewart „Three Camrades”.
- 4. Clark Gable „Idiots delight”.
- 5. J. Macdonald i Nelson Eddy „Robin Hood”.
- 6. Joan Crawford — „Heavenly Sinner”.
- 7. R. Montgomery — „Under this Flag”.
- 8. Wallace Beery — „Stand up and Fight”.
- 9. Robert Taylor i Wallace Beery — „Springtide”.
- 10. Jeanette Mc Donald — „The Firefly”.
- 11. Robert Taylor, Spencer Fracy — „The great waltz”.
- 12. Clark Gable — „Tell it to the Marines”.
- 13. Clark Gable, Spencer Tracy — „The great Canadian”.
- 14. William Powell i Myrna Loy — „Test pilot”.
- 15. Preddie Bartholomew, Robert Taylor — „Double wedding”.
- 16. Luiza Rainer, Spencer Tracy — „Kim”.
- 17. Big City.
- 18. Rob. Montgomery, Rosalind Russell — „The return of the thin Man”.
- 19. Eleanor Powell — „Live, love and learn”.
- 20. „Hats in the air”.
- 21. Joan Crawford — „The bride wore red”.
- 22. Norma Shearer — „Marie Antoinette”.

KALENDARZYK „UNITED ARTISTS”

United Artists już określiło terminy wypuszczenia swych pierwszych 14 filmów.

- Oto kalendarzyk:
1 sierpnia — „Stella Dallas” — (Barbara Stanwyck, John Boles, Ann Shirley. Reż. Vidor).
- 27 sierpnia — „Dead End” — (Sylvia Sidney, Joel Mc Crea. Reż. W. Wyler).
- 3 września — „The prisoner of Zenda” — (Ronald Colman, Madeleine Carroll, Doug. Fairbanks jr. Reż. J. Cromwell).
- 17 września — „Voques of 1938” — (Joan Bennett, Warner Baxter. Reż. J. Cummings).
- 24 września — „52 nd street” — (Jan Hunter, Leo Carillo. Reż. H. Joung).
- 8 października — „I met my love again” — (Joan Bennett, Henry Fonda. (Reż.: J. Logan i Arthur Ripley).
- 15 października — „The divorce of lady” — (Merle Oberon. Reż. T. W. Leroy). Kolorowy.
- 22 października — „Stand in” — (Leslie Howard, Joan Blondell. (Reż. Tay Garnett)).

29 października — „The adventures of Tom Sawyer” kolorowy — (Reż. Norman Taurog).

5 listopada — „Mutiny nithe mountains” — (Vivian Leigh, Paul Lukas. Reż. Zoltan Korda).

10 listopada — „The Hurricane” — (Dorothy Lamour, Mary Astor. Reż. Archie Mayo).

12 listopada — „The adventures of Marco Polo” — (Gary Cooper, Sigrid Guric, Ernest Truex. Reż. Archie Mayo).

19 listopada — „Nothing sacred” — (Carola Lombard, Fredric March. Reż. W. Wellmann).

25 grudnia — „The Goldwyn Folies” kolorowy — (Zorina, A. Menjou, bracia Ritz. Reż. Geo Marshall).

3 MIESIĄCE „WARNER BROS”

Wrzesień: 1) Confession — Kay Francis, Jan Hunter, Basil Rathbone. 2) Varsity Show — Dick Powell i Fred Waring. 3) That certain woman — Bette Davis, Henry Fonda. 4) Back in circulation — Pat O'Brien, Joan Blondell.

Październik: 1) The life of Emil Zola — Paul Muni, Gale Sondergaard. 2) The perfect specimen — Errol Flynn, Joan Blondell. 3) They won't forget — Claude Rains, Gloria Dickson. 4) The great Garrick — Brian Aherne, Olivia de Havilland.

Listopad: 1) It's love i'm after — Leslie Howard, Bette Davis, Olivia de Havilland. 2) Alcatraz island. 3) The adventrous blonde — Glenda Farrell. 4) Submarine D-1 — Pat O'Brien, George Brent.

PARAMOUNT ZAPOWIADA:

- FILMY.
- 1. „Artists and Models” — Jack Benny.
- 2. „Souls at sea” — Gary Cooper, George Raft, Frances Dee (już idzie).
- 3. „Double or nothing” — Bing Crosby, Martha Raye.
- 4. „Angel” — Marlena Dietrich.
- 5. „This way please” — Charles „Buddy” Rogers.
- 6. „Ebb tide” — Oscar Homolka, Frances Farmer.
- 7. „The Barrier” — Leo Carillo.
- 8. „Hig, wide and handsome” — Irena Dunue, Randolph Scott (już idzie).
- 9. „Blossoms on Broadway” — Edward Arnold.
- 10. „Summer Romance”.
- 11. „True confession” — Carola Lombard, Fred Mc Murray.
- 12. „The Big Broadcast” — W. C. Fields.
- 13. „Saphire sal” — Mae West.
- 14. „Wells Fargo” — reż. F. Lloyd, Bob Burns, Joel Mc Crea, Frances Dee.
- 15. „The Buccaneer” — Cecil B. de Mille; Fredric March, Franciszka Gaal.
- 16. „Bluebard's 8 wife” — Claudette Colbert (produkcja E. Lubicz).

KROTKIE RECENZJE

wg. „Variety”

EXSLUSIVE (ZÓŁTA PRA-SA) (Paramount). Film gazeciarsko - gangsterowski staromodnego typu.

Obsada: Fred Mac Murray, F. Farmer, Lloyd Nolan.

IT'S LOVE I'M AFTER (MIŁOŚĆ, O JAKIEJ MARZĘ) (W. Bros).

Zgrabna komedia z L. Howard, B. Davis, O. de Havilland. Powodzenie (wg. „Variety”).

„HIDEWAY“ („UKRYJ”) (R. K. O.).

Tytuł dobrze wybrany. Ukryj ten film na giełdach filmowych i zapomnij o nim. (Ocena ironiczna — przyp. „Prawdy”).

„CONFESSION“ (WYZNANIE) (Warner Bros).

Kay Francis w emocjonującym dramacie, wyprodukowanym i reżyserowanym umiejętnie.

„ONE MILE FROM HEAVEN“ (O MILE OD NIEBA) (20-th Fox).

Mieszanka farsowo-melodramatyczna i wątek fabuły o dziewczynie - reporterce, która wyświetała aferę szantażową. Claire Trevor i Bill Robinson w rolach głównych. Dla młodzieży.

„WILD AND WOOLLY“ (DZIKO I DZIARSKO) (20-th Fox).

Jane Withers w dobrym filmie z życia „Dzikiego Zachodu” w towarzystwie W. Breunana i B. Churchilla. Reżyser Car Switzer.

„JUGGERNAUT“ (POTWÓR) (G. N.).

Typowy film Boris Karloffa, „po angielsku sporządzony”, z obsadą brytyjską. Mało akcji i ścinające krew w żyłach momenty.

„MEET THE BOY FRIEND“ (SWÓJ CHŁOPAK) (Republic).

Niemła farsa — bez nazwisk i widoków powodzenia.

HIGH, WIDE AND HANDSOME (PŁYNNE ZŁOTO) (Paramount).

Saga muzyczna o naftowym przemyśle Pensylwanii z 1859 r. — z Irene Dunne i Randolph Scott. Wielki obraz, którego powodzenie jest pewne (W Ameryce. Czy u nas również? Temat dla Polski obcy — przyp. Prawdy”).

THE FIREFLY (PŁOMIEŃ) (M. G. M.).

Filmowa wersja operetki Frimla z Jeanette Mac Donald, Allan Jones i Warren William.

Przyniesie pieniądze jeśli wypuszczony będzie w sposób odpowiedni.

Trwa 140 minut.

DR. DODD TAKES THE AIR (MR. DODD — ZDOBYWCA PRZESTWORZY) (Warner F. N.).

Dobry film muzyczny z Kenny Baker w roli gwiazdy. Brak fabuły, aby film był kasowy.

„SAN QUENTIN“ (SAN

QUENTIN — WIEZIENIE W KALIFORNII) (Warner Bros).

Melodramat więzienny, niezły, ale wymaga przygotowania.

YOU CAN'T HAVE EVERYTHING (PIENIĄDZ NIE JEST WSZYSTKIM) (20-th Fox).

Fitz Bros. w towarzystwie Alice Faye, Don Ameche, Ch. Winninger, L. Hovick.

MARRIED BEFORE BREAKFAST (ZAŚLUBIONA PRZED ŚNIADANIEM) (M. G. M.).

Pełna temperamentu komedia z R. Young i F. Rice.

THE MAN IN BLUE (BŁĘKITNY CZŁOWIEK) (Universal).

Dobry program melodramatyczny dla mało inteligentnej publiczności. R. Wilcox i N. Gray w rolach głównych.

HOLLYWOOD COWBOY (COWBOY Z HOLLYWOOD) (R. K. O.).

Zabawna historia kinowego cowboya, który zaplątał się w awanturę sportową.

ARMORED CAR (PANCERNY WÓZ) (Universal).

Film gangsterski. Dla publiczności „ze schodów kuchennych”.

VOGUES OF 1938 (MODY 1938) (United Artists).

Ambitny obraz W. Wagera, łączący modę, komedię muzyczną, dobry zespół z W. Baxter i J. Beunetta i film kolorowy. Wido-wisko rewiiowe na dużą skalę.

ARTISTS AND MODELS (ARTYŚCI I MODELKI) (Paramount).

„Mieszanka” muzyczna z J. Benny, I. Lupino.

„MARRY THE GIRL“ (OŻEŃ SIĘ) (Warner Bros).

Farsa dość jałowa. Mało śmiechu.

O filmie „Ziemia hiszpańska”

Reżyser: I. Ivens.

Czas wyświetlania 52 minuty.

Scenariusz: E. Hemingway.

Wg. Variety — 21. VII. 1937.

Jest to propagandowy, wysoce aktualny film polityczny na rzecz rządu hiszpańskiego, walczącego z powstańcami. Film ten, roznamiętniający, masy osiągnął w Ameryce frekwencję nadzwyczajną. Działo tu sławne w literaturze nazwisko Hemingway'a. Reżyserował Jovis Ivens, Holender, znany z „Znyder Zee” — idea jego jest przemawiać obrazami.

Obraz ten kosztował 10.000 dolarów, a 40% obsady zginęło w czasie nagrywania. „Ziemia Hiszpańska” była wyświetlana prywatnie w domu Frederica March, przy czym 15 osób wpłaciło 15.000 dolarów. Suma ta wraz z dochodem z premiery poszła

„DEAD END“ (TRZĘSAWISKO) (United Artists).

Produkcja S. Goldwyna z Sylwią Sidney i Joel Mc Crea. Nędzne i przynębiające.

„LONDON BY NIGHT“ (LONDYN W NOCY) (M. G. M.).

Detektywna historia, obsada słaba.

„THAT CERTAIN WOMAN“ (PEWNA KOBIETA...) (Warner Bros).

B. Davis, H. Fonda i I. Hunter w dobrym filmie.

WILD MONEY (WIELKIE PIENIĄDZE) (Paramount).

Zabawna komedia seryjna z życia dziennikarzy. E. E. Horton jeszcze za słaby, jako gwiazdor.

THE OLD CORRAL (STARY CORRALL) (Republic).

Gene Autry, gwiazdor. Bardzo wątpliwe powodzenie.

THE GOLD RACKET (ZŁOTA RAKIETA) (Grand National).

Historia detektywna, obsada średnia, przestarzała fabuła.

MYSTERY OF HOODED HORSEMEN (TAJEMNICE „KONIAŹY“) (Grand National).

Oklepane.

BULLDOG DRUMMOND AT BAY (BULDOG DRUMMOND W BAY) (Republic).

Nudne nawet dla najmniej wyrobionej publiczności.

CRUSADE AGAINST RACKETS (KRUCJATA PRZECIWKO HANDLARZOM ŻYWYM TOWAREM).

Nędznie wykonana wersja o handlu białymi niewolnikami.

THE 13-TH MAN (13-TY CZŁOWIEK) (Monogram).

Znów morderstwo, odkryte przez reportera.

„Od dnia. 3.8 do 14.8 b. r. wł. dopuszczono do wyświetlania publicznego następujące filmy:

1) „AMANT W OPAŁACH”, dla młodzieży dozwolony, wytw. Warner Bros. F. N. G., Ameryka, (krótki metraż).

2) „SITTING BULL”, dla młodzieży zabroniony, wytw. Weiss Prod. Ameryka.

3) „POLSKI TYGODNIK DŹWIĘKOWY P. A. T. Nr. 33/37”, dla młodzieży dozwolony, wytw. P. A. T. i różne zagraniczne.

4) „SIÓDME NIEBO”, dla młodzieży od lat 14 dozwolony, wytw. 20-th Cent. Fox, Ameryka (długometrażowy).

5) „DIABŁY WYBRZEŻY”, dla młodzieży od lat 14 dozwolony, wytw. R. K. O. Radio Pict., Ameryka, (długometrażowy).

6) „NARZECZONA Z PRZYPADKU”, dla młodzieży zabroniony, wytw. Projektograph, Wiedeń.

7) „O ZACHODZIE SŁOŃCA”, dla młodzieży dozwolony, wytwórni Paramount Pict. Inc., Ameryka (krótki metraż).

8) „MIŁOŚĆ NA TAHITI”, dla młodz. dozwolony, wytw. Paramount Pict. Inc., Ameryka, (krótki metraż).

9) „WSRÓD WZGÓRZ ZACHODU”, dla młodz. dozwolony, wytw. Paramount Pict. Inc. Ameryka (krótki metraż).

10) „PIĘKNO DRZEW”, dla młodz. dozwolony, wytw. Paramount Pict. Inc., Ameryka, (krótki metraż).

11) „BUNT W HAREMIE”, dla młodzieży dozwolony, wytw. Paramount Pict. Inc., Ameryka (krótki metraż).

12) „NOC NA BRODWAYU”, dla młodzieży dozwolony, wytwórni Warner Bros, (krótki metraż).

13) „ŚMIERTELNI WROGOWIE”, dla młodzieży dozwolony, wytw. Warner Bros, Ameryka, (krótki metraż).

14) „POBRALI SIĘ ZA WCZESNIE”, dla młodzieży od lat 16 dozwolony, wytwórni Universal Pict. Corp. Ameryka.

15) „ZA KULISAMI SŁAWY” (Pick a star — Laurel i Hardy), dla młodzieży od lat 14 dozwolony, wytwórni M. G. M., Ameryka (długi metraż).

16) „HIGIENA I BEZPIECZEŃSTWO SPAWANIA”, dla młodzieży dozwolony, wytw. Projection Nouvelle, Paryż.

17) „SPAWANIE ACETYLENOWE W PRZEMYSŁE SZWAJCARSKIM”, dla młodz. dozwolony, wytw. Eos Film, Bazylea.

18) „BOHATEROWIE MORZA”, dla młodzieży dozwolony, wytw. M. G. M., Ameryka (długi metraż).

Uwaga! Reportaż ten nie został jeszcze do Polski sprowadzony.

Nasze SPRAWY- Nasze SPRAWY

Oto sprawa, która wymaga wyjaśnienia. W Nr. 4 „Prawdy o filmie” ukazały się w tekście powtarzające się dwa zdania:

Kiedy się skończą „karne” filmy?
Napisz, jak przeszedł u Ciebie film?

Zdania te nie dotyczą bynajmniej poszczególnych, określonych obrazów, a zwłaszcza filmów, pod którymi przypadkowo zostały umieszczone.

Są to raczej hasła naszego programu.

Zyczymy bowiem właścicielom kin, aby skończyły się historie z „karnymi” filmami.

Drugie zdanie powtarzające się pod adresem kin, jest prośbą o łaskawe nadsyłanie uwag o filmach, jakie aktualnie są wyświetlane.

Chodzi więc o kilka słów. Np. Film p. t. wytwórni grałem z powodzeniem (lub bez) osiągnąłem obrót kasowy. (wypełnić). Radzę (lub nie) kolegom grać ten obraz.

Oto wszystko. A więc nie żadne literackie recenzje, ale krótkie uwagi fachowe, z których mogli by korzystać inni np. właściciele kin.

Prawo do zabierania głosu w rubryce samopomocowej p. t. „Jak przeszedł u mnie film” mają wyłącznie nasi abonenci.

*

Wyjaśniamy, że zamieszczamy często spisy filmów zapowiadanych przez wytwórnie, albo jak np. w bieżącym numerze terminy ukazania się poszczególnych filmów w Ameryce. Nie jest to bynajmniej reklama, jak błędnie zarzucają niektórzy, gdyż powyższe wiadomości mają duże znaczenie, pozwalając zorientować się, czy wytwórnia ew. biuro dotrzyma terminu, na jaki zobowiązało się dostarczyć dany obraz.

Prosimy notować sobie w kalendarzyku daty, tytuły filmów oraz krótko ogólne wrażenie recenzji o danym obrazie. Gdy się wie to wszystko, daleko łatwiej jest pertraktować o film.

Dlaczego filmy II klasy?

H. Hurley z Paramountu sądzi, że filmy drugorzędne są wspaniałą szkołą dla aktorów. „O ile znajdziemy jeden talent w 5 filmach drugorzędnych, to koszt ich produkowania zwróci się z nawiązką”. Jako przykłady cytuje Mae West, Carole Lombard, Fred Mac Murray. Odnosi się to także do reżyserów filmowych. Exempłum: H. Hathaway. Zdolni, scenarjopisarze i operatorzy filmowi także „wyrabiają” się w filmach drugorzędnych. Doświadczenie teatralne jest bez znaczenia. Wartość ma tylko realna praca przy filmie choćby drugorzędnym i jej rezultaty.

Joe Cohen z Metro sądzi, że warto produkować filmy drugorzędne, bo są one mało kosztowne. Przeważnie nie dokłada się do nich.

Tytuł filmu	Wytwórnia	Miasto	Kino	Ilość miejsc	Ceny biletów
Saratoga	M. G. M.	New York	Capitol	4620	25—1,25
„	„	Philadelphia	Stanley	3700	40—65
„	„	Buffalo	Buffalo	3600	30—50
„	„	Cincinnati	Albee	3300	35—42
„	„	Kansas city	Midland	4000	25—40
„	„	Washington	Capitol	2424	25—60
„	„	Chicago	United-Artists	1700	35—75
„	„	Los Angeles	Chinese - Grauman	2028	30—75
„	„	Boston	State	3300	25—50
„	„	San Francisco	Paramount	2740	35—55
„	„	Baltimore	Century	3000	15—55
„	„	Indianapolis	Loew's	2400	25—40
Toast of New-York („Szatan“)	R. K. O.	New York	Radio - City	5980	40—1,60
w podwójnym progr.	R. K. O.	Boston	Keith Mem.	2900	25—55
„	„	Baltimore	Hippodrome	2200	15—66
High wide and handsome („Płynne złoto“)	Paramount	New York	Astor	1012	55—2,20
Exclusive z występami na scenie.	Paramount	New York	Paramount	3664	25—99
„	„	Chicago	Paramount	900	35—65
w podwójnym programie.	„	Seattle	Garrick	3106	32—42

FILMY W PRZYGOTOWANIU

METRO: 5 w pracy, 2 wypuszczonych, 10 przygotowywanych. W pracy: „Madame Walewska”; „Double Wedding”; „The Bride Wore Red” i „Big City”.

✓ **BLACK LIGHTNING** (CZARNE ŚWIATŁO).

Reżyser: E. Cahn.
Obsada: Bruce Cabot, V. Grey, E. Norris.

Cabot zastrzelił w czasie gry w karty oszusta karcianego. Broni się, że uczynił to w obronie koniecznej. Zostaje jednak skazany na śmierć, w drodze łaski dostaje więzienie dożywotnie. Sprawuje się w więzieniu wzorowo, ratuje nawet życie więźniów w czasie wypadku. Wreszcie detektyw jego Grapewin wynajduje świadka, który widział, że morderstwo zaszło w stanie obrony koniecznej.

Gotowe: Madame X., „Live, Love and Learn” i „Road Show”.

PARAMOUNT 3 w pracy, 15 wypuszczonych, 12 przygotowanych. W pracy: „Ebb Tide”.

„BULLDOG DRUMMOND CO-

MES BACK (POWRÓT BULDOGA DRUMMONDA).

Reżyser: Louis King.
Obsada: John Barrymore, L. Campbell.

W przeddzień małżeństwa z Miss Campbell, ktoś tajemniczy wzywa go (J. Barrymore). Gdy wraca, okazuje się, że dziewczynę porwała banda gangsterów, z rąk których naturalnie ją ratuje.

Gotowe: Partness in crime, Park Avenue Follies, Arizona Ames, Love on toast, Wells fargo, Prison Farm, „The Buccaneer”, „Son and me”.

R. K. O. — RADIO: 7 w pracy, 5 wydanych, 9 przygotowanych. W pracy: Music for Madame” i „Stage Door”.

Reżyser: E. Killy.
Obsada: Van Heflin, M. Marsh, R. Lane.

Fabula ilustruje życie piłkarzy, rywalizację zawodowców i amatorów. Helfin, wypędzony ze swego klubu, organizuje klub amatorski i pokonywa swoją byłą drużynę.

„DON'T FORGET TO REMEMBER” (NIE ZAPOMNIJ!).

Reżyser: J. Santley.
Obsada: B. Meredith, A. Sothorn, O. Stevens.

Meredithowi wydaje się, że się kocha w Miss Sothorn, ale zamachy na jego kieszeń ze strony jej brata i matki, mocno go ochładzają. Zraniony w wypadku samochodowym, Meredith traci pamięć — a Miss Sothorn pielegnuje go tak pieczołowicie, że naprawdę się zakochuje.

„A LOVE LIKE THAT” (TAKA MIŁOŚĆ).

Reżyser: Al. Santell.
Obsada: B. Stanwyck, H. Marshall, G. Farrell.

Bogaty „wesół chłopiec” Marshall jest prezesem linii okrętowej. Lekceważy swoje obowiązki. W swych włóczeniach spotyka Miss Stanwyck, również bogatą. Linia okrętowa zaniedbana chyli się ku upadkowi. Miss Stanwyck wykupuje udziały i... kończy się wszystko dobrze.

40 NAUGHTY PRYSNYCH

Reżyser: E. C.
Obsada: J. Lord.

Kryminalna przedstawienia detektyw Gleason przesłuchuje ją 3 akty scenie do aktorki przy pomocy tajemnicy.

„FIGHT ME” (WALCZ O MIE)

Reżyser: Ben.
Obsada: John.

Boles, am na turnieju s wraz ze swą me. Szermier Boles'em o w Jadą do Wie świadomy s mowa jego „

dzie? Yle?

AMERYCE wg. „VARIETY”

Ilość miejsc	Ceny biletów	1 tydzień	2 tydzień	Przeciętna jaką osiąga	U w a g i
4620	25—1,25 c	38,500	22,000	33,400	nieco powyżej przeciętnej wyżej przeciętnej — b. dobrze b. dobrze dobrze prawie podwójnie! b. dobrze prawie 2 razy tyle co „Rycerz bez zbroi” z Dietrich obydwa tygodnie — świetnie na drugich ekranach też przeszedł dobrze średnio o 3000 dol. lepiej, niż San Francisco
3700	40—65 c	25,000	16,000	15,700	
3600	30—50 c	25,000			
3300	35—42 c	22,000			
4000	25—40 c	20,000		12,000	
2424	25—60 c	33,000			dobrze przeciętna osiągnięta
1700	35—75 c	30,000	20,000	17,500	
2028	30—75 c	17,600			
3300	25—50 c	15,000	10,000	13,100	
2740	35—55 c	28,000			
3000	15—55 c	16,000	9,500		przeciętnie kompletne rozczarowanie!
2400	25—40 c	13,500	7,000	8,200	
5980	40—1,65 c	82,000	70,000		
2900	25—55 c	20,000			
2200	15—66 c	12,500			
1012	55—2,20 c	16,000			poniżej przeciętnej
		w 11 dni			
3664	25—99 c	34,500	23,500	36,100	
900	35—65 c	5,000			
3106	32—42 c	6,000		5,200	

REMEM- 40 NAUGHTY GIRLS (40 KAPRYŚNYCH DZIEWCZĄT).

Reżyser: E. Cline.

Obsada: J. Eleason, Zasu Pitts, M. Lord.

Kryminalna historia: w czasie przedstawienia zabito reportera. Detektyw Gleason aresztuje 3 osoby i przesłuchuje je. W czasie rozgrywania się 3 aktu bohaterka strzela na scenie do aktora. Gdy kurtyna spada okazuje się, że go zabiła. Gleason przy pomocy Miss Pitts wyświeta tajemnicę.

(TAKA „FIGHT FOR YOUR LADY” (WALCZ O SWĄ DAME).

Reżyser: Ben Stollhoff.

Obsada: John Boles, J. Oakie, I. Lupino.

Boles, amerykański śpiewak, jest na turnieju szermierczym w Londynie wraz ze swą narzeczoną Miss Grahame. Szermierz Oakie rywalizuje z Boles'em o względy Miss Grahame. Jadą do Wiednia, ale tu Boles, nieświadomy szermierki, stwierdza, że nowa jego „flama” Miss Lupino ma

kochanka sławnego „pojedynkowicza”. Boles chce z nim walczyć, dopiero Oakie ratuje mu życie, przebrany za starszą kobietę.

Gotowe: „Damsel in distress”.

UNIVERSAL. 5 w pracy, 9 wypuszczonych, 8 przygotowanych. W pracy „100 Men and a girl.”

„MERRY-GO-ROUND OF 1938” (DOOKOŁA 1938 R.).

Reżyser: E. Buzzell.

Obsada: Bert Lahr, Billy House, M. Auer, J. Saro.

Joy Hodges, córka zmarłej w wypadku cyrkowym, akrobatki, wychowuje się pod czułą opieką komedianów Lahra, House, Auera i Savo. Jako dorosłe dziewczę zakochuje się w Kingu. King przedstawia Miss Hodges swojej ciotce Miss Brady, która gardzi aktorami. Między młodą Miss i starą dochodzi do sprzeczki. W końcu czwórce komedianów udaje się „rozkrachmalić” starą Miss, jak się okazuje, była aktorkę.

CARNIVAL QUEEN (KRÓLOWA KARNAWAŁU).

Reżyser: Nate Watt.

Obsada: D. Kent, R. Wilcox, H. Cavanaugh.

Miss Kent, biedna dziedziczka, wpłtuje się w aferę. Cavanaugh, szef bandy rabusiów bankowych, rzuca na nią podejrzenie o rabunek. Miss Kent udaje się zwycięsko wyostać z matni, dzięki pomocy młodego zarządcy jej majątku R. Wilcoxa, którego, rozumie się, darzy wielkim uczuciem.

Gotowe: „Midnight Reider” i „Let's be candid”.

WARNERS, TOVARICH (TOWARISZCZ).

Reżyser: A. Litwak.

Obsada: Cl. Colbert, Ch. Boyer, B. Rathbone, M. Cooper.

Fabula przedstawia b. kozackiego generała i jego żonę Wielką Księżnę. Przechowują oni kosztowności, powierzone mu przez cara, aby „ratować Rosję”. Pracują jako służący w domu bankiera francuskiego w Paryżu, póki urzędnik sowiecki nie stwierdza ich tożsamości.

Gotowe: „Midnight Reider” i „Let's it”, „The Adventures of Robin Hood” Returu from Limbo”, „Hollywood Hotel” i „Swing your lady”.

Stylem telegraficznym

— Kilku przemysłowców zamierza sfilmować „Wojnę i pokój” Lwa Tolstoj.

— Grace Moore w „Moim roman-sie” śpiewa arie z oper: „Manon”, „Traviata”, „Andre Chenier”, „Fausta”.

— Annabella wg. umowy 1/2 roku będzie w Paryżu, a przez pół roku w Hollywood.

— Inkiszynow grać będzie w obrazie „Piraci na szynach”.

— Dn. 17 b. m. odbyła się konferencja prasowa z udziałem W. Dieterle, reżysera amerykańskiego, twórcy „Pasteura”.

P. Dieterle wypowiedział szereg ciekawych uwag o Hollywoodzie, podkreślając, że kinematografa musi być rozumiana, jako „artystyczny przemysł”. Dieterle zachwyca się filmami sowieckimi m. in. obrazem „Piotr Wielki”.

— Zatarę Capra (Franka), reżysera „Columbia” z Harry Cohnem przeciąga się. Capra czuje się urażony z powodu skrótów w filmie „Lost Horizon”, dokonanych przez Cohna bez jego wiedzy.

„Columbia” chciałaby, aby Capra, stosownie do kontraktu, wyreżyserował jeszcze 3 filmy. Cohn wyraził w prasie opinię, że uda się zatarg Capry z wytwórnią załagodzić.

— Sonia Henie, mistrzyni łyżwiarstwa, gwiazda 20-th Fox, przygotowuje się do nowych popisów na lodzie wzdłuż brzegu Atlantyku w bieżącym sezonie zimowym.

— Alexander Korda zawarł umowę z Dr. H. T. Kalmusem. Korda zobowiązał się dostarczyć w ciągu 18 miesięcy 6 filmów (w Technicolor) barwnych.

Korda projektuje 2 filmy z Merle Oberon, jeden z Binnie Barnes, drugi z Sabi („Eksphant Boy”) p. t. „Drum”. Korda filmuje w Khyber; — Afghanistan.

— Na rynek niemiecki przygotowanych zostało 161 filmów, z tego Ufa 40 filmów, Tobis — 40; Terra — 26, Maerkische — Panorama — Schneider — 14, N. A. G. 9, Difu — 7. Do tego dojdzie Metro — 15; Fox 10; Paramount oraz drobniejsze firmy niemieckie. (Licht Bild Buehne — Nr. 29, 29).

— Okazuje się, że w Hollywood fakt nic nie znaczy, tylko koniunktura. Zaginiona lotniczka Amely Earhart ma być ożywiona w historii filmowej. RKO proponuje film z Katherine Hepburn w roli lotniczki, a Warner Bros — z Bettie Davis w teje roli.

Ciekawą jest rzeczą, na ile tysięcy dolarów ocenia eksploatację życia swej żony małżonek lotniczki.

— Georg Wittuhn objął kierownictwo filmów Richarta Eichberga, które ukazują się w „Tobisie” p. t. „Der Tiger von Eschnapur” i „Das indische Grabmal” i to w obu wersjach: niemieckiej i francuskiej.

FILMY W MONTAŻU

1. LIFE BEGIN'S IN COLLEGE

ŻYCIE ZACZYNA SIĘ NA UNIWERSYTECIE")

Wytwórnia: 20-th Century-Fox.

M. P. Her. 31.VII. Film w montażu.

Wzorem dla tego filmu jest „Pigskin Parade”. Chodzi o sportowe życie amerykańskich studentów. Ritz Brothers prezentują team futbolowy. Reżyseruje William A. Seiter. Obsada: prócz braci Ritz, Fred Stone, Dick Baldwin etc.

Data wypuszczenia: 16.IX.

2. CHARLIE CHAN ON BROADWAY

(„CHARLIE CHAN NA BROADWAYU”).

Obsada: Warner Oland.

Reżyser: E. Ford.

Wytwórnia: 20-th Century-Fox.

M. P. Herald 31.VII.1937.

Jest to piętnasty film seriowej produkcji Charlie Chan. Tym razem ma bardziej melodramatyczny charakter. „Charlie Chan na Broadwayu” zwalcza najniebezpieczniejszych zbrodniarzy świata i wykrywa sprawcę podwójnego morderstwa.

Reżyseruje Eugene Forde. Warner Oland występuje w roli tytułowej.

Data wypuszczenia: 9.IX.

3. ANGEL

(„ANIOŁ”)

W roli głównej: Marlena Dietrich.

Reżyser: E. Lubicz.

Wytwórnia: Paramount.

Będzie to film subtelny, psychologiczny i europejski, o czym świadczą nazwiska: Ernesta Lubitscha, jako reżysera, Marleny Dietrich, Herberta Marshalla oraz Melchiora Lengyela, którego sztuka teatralna posłużyła za treść do obrazu.

Akcja rozgrywa się w Londynie i Paryżu.

Kobieta o szlachetnym charakterze i wysokiej moralności, która ma kochającego męża, chce wystawić na próbę jego miłość.

Wyjeżdża do Paryża, gdzie spotyka innego czarującego mężczyznę.

Okazuje się, że jej mąż i wielbiciel są starymi przyjaciółmi. Takt męża ratuje sytuację.

Data wypuszczenia 8.X.

4. GREAT GARRICK

(„WIELKI GARRICK”)

Obsada: Olivia Havilland, Brian Aherne.

Reżyser: James Whale.

Wytwórnia: Warner.

Film w montażu. M. P. H. 31.VII.

Jest to komedia kostiumowa. Rok 1750. Maluje wydarzenia z kariery Davida Garricka, sławnego aktora brytyjskiego. Zaproszony na występy w „Comedie Francaise”, Garrick wystawia na pośmiewisko Francuzów. Garrick zakochał się jednak w jakiejś dziewczynie francuskiej i pod wpływem tej miłości zgodził się przybyć do Francji i dać obrażonym Francuzom satysfakcję.

Reżyseruje James Whale, znany z „The Road Back”. Brian Aherne występuje w roli tytułowej. Dziewczynę gra Olivia de Havilland.

Data wypuszczenia — może 1.X.

5. EXPENSIVE HUSBANDS

(„KOSZTOWNI MĘŻOWIE”)

Obsada: Beverly Roberts, Patric Knowles.

Reżyser: Bobby Conolly.

Wytwórnia: Werner.

Film w montażu.

M. P. Herald 31. VII. 1937.

Jest to typowa historia z Hollywood. Aktorka w celu ratowania swej słabnącej popularności, wyjeżdża do Europy; do prasy podaje wiadomość, że celem jej podróży jest poślubienie arystokraty.

Wychodzi za mąż za przystojnego kelnera, który, jak się okazuje, później, posiada kilka tytułów. Aktorka przypuszcza, że się oszukała, wraca do Hollywood i z powodu wielkiego rozgłosu jej małżeństwa, uzyskuje angażement.

Książę-kelner nie daje za wygraną, przybywa do Hollywood i doprowadza aktorkę prawie do szaleństwa, pragnąc ją zmusić do powrotu do Europy.

Reżyseruje Bobby Connolly, obsada: Beverly Roberts, znana z God's Contry and the Woman" w roli aktorki i Patric Knowles w roli księcia.

Data wypuszczenia 2.IX.

6. ADVENTURES OF MARCO POLO

(„PRZYGODY MARCO POLO”)

Obsada: Gary Cooper, Sigrid Gurie, E. Treux, Veree Teasdale, Alan Hale.

Reżyser: John Cromwell.

Akcja rozgrywa się na barwnym tle średniowiecza i maluje dziwne przygody Gary Coopera, jako Marco Polo, pośredniczącego w handlu pomiędzy Wschodem i Zachodem i torującego drogi między Europą i Azją.

7. LIFE BEGIN'S WITH LOVE

(„ŻYCIE ZACZYNA SIĘ OD MIŁOŚCI”).

Obsada: I. Parker, D. Montgomery.

Reżyser: Raymond Mc. Carey.

Wytwórnia: Columbia.

M. P. Herald.

Fabula często spotykana. Bogaty chłopiec i biedna dziewczyna. Chłopiec znudzony jest swoją sferą i narzeczoną. Znika i angażuje się jako urzędnik do sierocińca. Znajduje tam przyjaźń, zrozumienie i miłość biednej dziewczyny. Nielatwa jest romantyczna droga kochanków.

8. ILL TAKE ROMANCE

(„ROMANS”)

Obsada: Grace Moore, M. Douglas, S. Irwin.

Reżyser: E. Griffith.

Wytwórnia: Columbia.

Film w montażu M. P. Herald 24.7.1937.

Grace Moore jest atrakcją, jako wybitna śpiewaczka. Południowo-amerykański przedsiębiorca pragnie zaangażować na sezon sławną diwę operową. Spotyka gwiazdę, co powoduje komplikacje, bo jedna strona usiłuje oszukać drugą. Oczywiście zakochują się. Dalej nabierają się nawzajem, wreszcie jedno wpada w kochające ramiona drugiego, — syci oboje triumfów artystycznych i finansowych.

Reżyserem jest E. Griffith.

Muzyka, głównie operowa, opiera się na motywach „Madame Butterfly”.

Aktorzy M. Douglas, S. Irwin.

Data wypuszczenia: 9 września.

9. WIFE, DOCTOR AND NURSE

ZONA, DOKTOR I PIELEŃNIARKA.

Obsada: Loretta Young, W. Baxter.

Reżyser: D. Zanuck.

Wytwórnia: 20-th Century Fox.

Film w montażu M. P. Herald 24.7.1937.

Jest to znana historia konfliktu miłosnego 3 osób: lekarza, jego żony i pielęgniarki. Zakończenie jednak nowe. Obie kobiety postanawiają zaprzestać rywalizacji o uczucia doktora, w rezultacie wynik jest tak oplakany, że znów dochodzi do kompromisu.

Główne role grają: Loretta Young, pielęgniarka; Warner Baxter, doktor i Virginia Bruce, jego żona. Reżyseruje: Darryl F. Zanuck.

Data wypuszczenia: nie ustalona.

10. HEIDI

(„HEIDI”)

W rolach głównych: Shirley Temple.

Reżyser: A. Dwan.

Wytwórnia: 20-th Century Fox.

Film w montażu. M. P. Herald 24.7.

Shirley Temple w „Heidi”. Jest to sfilmowana powieść szwajcarskiej autorki dla młodzieży Johanny Spyri. Są to dzieje małej szwajcarskiej dziewczynki, która przez osiem lat swego życia doznała wiele męki i bólu. Przyносиła jednak zawsze tym, co ją lubili, miłość i szczęście. Książka ta jest niezmiernie poczytna w Ameryce. Oto nowa okazja do wykazania wielkiego talentu dramatycznego Shirley Temple.

Pomagają Temple znani aktorzy: Jean Hersholt, Arthur Freacher, Helen Westley, Sidney Blackmer, Mary Nash. Produkcja filmowa kosztowna. Zwrócono uwagę na odtworzenie środowiska w Szwajcarii w połowie 19 stulecia. Reżyseria: A. Dwana pomysłodawca.

Film ma być wypuszczony przed Bożym Narodzeniem.

11. THE LIFE OF THE PARTY

(„WSPÓLNA ZABAWA”)

Obsada: Harriet Hilliard i Gene Raymond.

Reżyser: J. Santley.

Wytwórnia: R. K. R. Radio.

Film w montażu. M. P. Herald 27.7.

Reżyserem tego filmu jest Joseph Santley, znany z „Harmony Lane” i „Million Dollar Baby”.

Aktorzy Gene Raymond i Harriet Hilliard znana z „New Faces 1937” (Nowicjusze) — występują jako gwiazdy. Role mniejsze mają V. Moore i Helen Broderick, znana z „Meet the Missus”. Komediove role dzierżą Joe Peuner, Parkya-Karkus, Fric Blore. Podstawą tego widowiska jest muzyka i taniec. Treść jest romantyczna. Dobrana para mimo niechęci do miłości i małżeństwa, jednak staje na ślubnym kobiercu.

Film bawi; nie zmusza do wyteżenia wyobraźni i uwagi.

Idziemy się bawić, czy do kina?

Magazyn „Opowiadania prawdziwe” (New York) przeprowadza ciekawą statystykę na temat, „Gdzie spędzają wieczór ludzie pracy” (chodzi o urzędników biur prywatnych i instytucji publicznych).

Oto ciekawe zestawienie:

	Mężczyźni	Kobiety
Czytanie książek	42%	35%
Słuchanie radia	35%	45%
„Wielkie” kolacje	15%	12%
Zabawy (nocne lokale)	12%	5%
KINO	10%	8%
Towarzystwo (spędzenie czasu)	2%	10%
Brydż	6%	1%

Cyfry przekraczają nieco 100%, co jest zrozumiałe, gdyż są osoby, które tego samego wieczoru np. grają w brydża, a przed tym były już w kinie. W każdym bądź razie cyfry świadczą niepo-myślnie o frekwencji w kinach, jakkolwiek w Ameryce tygodniowo odwiedza kinoteatry 95 milionów ludzi! Charakterystyczny szczegół: kobiety stanowią „mniejszość” jeśli chodzi o frekwencję w kinach. (Statystyka powyższa dotyczy Ameryki).

Polska produkcja

NA SEZON 1937-38

Filmy ukończone:

1. „Książętko”. Rodzaj: komedia muz. Reżyseria: K. Tom i St. Szebego. Scenariusz: K. Tom. Obsada: K. Lubieńska, E. Bodo, L. Niemirzanka, A. Fertner, St. Sielański, J. Marr. Zdjęcia: inż. Gniazdowski. Muzyka: Scher.

Treść omówiona była w nr. 1 „Pravdy”.

Ukaże się w kinie „Pan”.

2. „Znachor” wg. powieści T. Dołęgi-Mostowicza. Film sensacyjno-psychologiczny. Treść wg. powieści. Scenariusz opracował: A. Stern. Reżyseria: M. Waszyński. Obsada: Barszczewska, Stępowski-Junosza, J. Węgrzyn, Hnydziński, Wyrzykowski, Zacharewicz, Cwiklińska, Brydziński, Gierasieński, Kajzerówna i inni. Produkcja: „Feniks”. Zdjęcia: A. Wywerka.

Wyświetlany będzie w kinie „Capitol”.

3. „Ludzie Wisły” wg. powieści „Wisła” H. Boguszwskiej i Kornackiego. Reżyseria: Ford i Zarzycki. Zdjęcia:

St. Lipiński. Muzyka: Palester i Neuteich. Obsada: St. Wysocka, A. Zelwerowicz, Ina Benita, J. Pichelski, H. Zawadzka, J. Renée, K. Opaliński, K. Jenowal, K. Gella i inni. Biuro: Europa — film eksploatuje. Film społeczno-erotyczny.

Uwaga! Film ten ma być na nowo zmontowany i przerabiany.

Wyświetlać będzie „Bałtyk”.

5. „Halka” podług opery St. Moniuszki.

Reżyseria: Juliusz Gardan.

Kier. artystyczny: Leon Schiller.

W rolach głównych: Lili Zilińska (Halka), Władysław Ladis-Kiepusa (Jontek), Witold Zacharewicz (Janusz), Jerzy Leszczyński (Stolnik), Leokadia Pancewiczowa (matka Janusza), Janina Wilczówna (Zofia), etc.

Montaż ukończony.

Premiera dnia 16 września w kinie „Casino” w Warszawie.

W realizacji:

5. „Trójka hultajska” wg. Nestroy’a. Produkcja: Femika-film. Reż. Szaro. Scen. Szczerba i Puchalski. Scenariusz szczegółowy (drehbuch). Fehtke. Zdjęcia: Lipiński, Muzyka: Wars. Role gł.: Sielański, Kondrat, Woliński oraz Grabowski, Cwiklińska, Wiszniewska, Benita, Szczerba, Orwid i in.

Zero — ekran „Pan”.

2) „Purymszpiler” wytw. Green-film. Scenariusz w opracowaniu. Zaangażowani: Heimi Dzejkobson i Miriam Kressin. Kompozytor: Brodzky, autor ilustracji muzycznej do Csibi. Reż. Przybylski.

3). „Górą rekruci” komedia ze Szczepko i Tońko. W gł. roli kobiecej H. Grossówna.

Scenariusz i dialogi: W. Budzyński, znany z radia z „Wesołej lwowskiej fali”. Treść omówiono w Nr. 4. Reż.: M. Waszyński. Produkcja „Feniks”.

Zdjęcia przerwane z powodu choroby Szczepka. Jeśli nie będą wznowione — film ten byłby zrealizowany dopiero w końcu października — na listopad lub grudzień ukończony.

4. „Niedorajda” (wytwórnia. Rex, Eksploatuje: Patria-film).

Farsa podług oryg. scenariusza Fete’go i Sądka.

Reż.: Mieczysław Krawicz.

W rolach gł.: Adolf Dymsha, Michał Znicz i Józef Orwid.

Zdjęcia w atelier rozpoczną się 20 sierpnia.

Produkcja: Feniks.

Ukończone. Role gł. m. in. Morewski i Samberg, Dina Halpern. Film będzie realizowany w 2-ch wersjach.

Zero-ekran kino „Sfinks”.

3). „Sklamałam”. Reż.: M. Krawicz, Prod.: Warszawskie Tow. Film. Eksp. „Super”. Psychologiczno-społeczny z aktualnym zagadnieniem.

Treść omówiona w nr. 1.

Ukończono zdjęcia 17.VII. („Falanga”, ul. Trębacka).

Zero-ekran „Capitol” w październiku.

Filmy zapowiadane:

1. „Szlakiem hańby” wg. powieści A. Marczyńskiego. Scenariusz z dawnego filmu niemego wytw. „Star-film” (A. Niemirski) A. Sterna, jak i obecnie. Produkcja: Nasfeter. Reż.: E. Chaberski.

Pewnego rodzaju sensacją jest występ po dłuższej przerwie Nory Ney.

Po za tym grać mają: M. Bogda, H. Grossówna, T. Wiszniewska, A. Brodzisz, B. Samborski, A. Zabczyński, T. Wesołowski i St. Sielański.

2. „Kościuszkę pod Racławicami”. Atelier rozpocznie się we wrześniu, ncy w sierpniu.

Reżyseria: Jętes Józef.

Produkcja: Libkow-film.

Obsada: T. Białoszczyński, jako Kościuszkę, Dominiak, jako Bartosz Głowacki, Barszczewska w głównej roli kobiecej.

Zero-ekran: Colosseum.

Treść omówiona w numerze 2-gim.

3. „Robert i Bertrand” wg. popularnej farsy Nestroy’a. Reżyseria: M. Krawicz.

Role gł.: Dymsha i Bodo. Scen. opr. K. Tom.

Zero-ekran „Rialto”.

4. Wyjaśniło się, że „Super-film” realizować będzie komedię na tle epoki księcia Józefa Poniatowskiego.

Scenariusz: K. Tom.

Reżyseria: K. Tom, przy współpracy Urbanowicza oraz doradcy historycznego W. Gąsiorowskiego.

W roli głównej: Jadwiga Smosarska, dalej przewidziany udział: Witolda Conti’ego, Fr. Brodniewicz, jako Poniatowskiego, D. Damięckiego, St. Wysockiej, Łapińskiego.

Film ten będzie na Boże Narodze-

SKĄD TE WIADOMOŚCI?!

„Dziennik Ludowy” donosi:

„(M. R.) Po załatwieniu prasy w postaci dziennika i czasopism dla młodzieży i chłopów, Ozon przypuszcza szturm na film. Zajmuje się tym p. Żęczykowski, który zwrócił się z kolei do jednego z reżyserów z propozycją realizacji filmu według scenariusza Adolfa Nowaczyńskiego.

Recenzje z Warszawy

1. ŚLUBOWANIE

(tyt. oryg. „Thkis kaf”)

Obsada: Dina Halpern, Z. Turkow, Openheim, Landau.

Reżyser: H. Szaro i Z. Turkow.

Wytwórnia: Leofilm.

Czas trwania filmu 1 g. 40 minut.

Wyświetla kino „Sfinks” od dn. 20.8.

Film w języku żydowskim. Robota nieco prymitywna, ale temat kasowy. Coś jakby odpowiednik polskiej „Trędowatej” „Ślubowanie” było nawet

nie.

5. „Kobieta bez skazy” wg. słabej i nie nadającej się naszym zdaniem do sfilmowania powieści Zapolskiej.

Obsada: Maria Malicka, Franciszek Brodniewicz, M. Cwiklińska, T. Wiszniewska, Ina Benita, Nina Świerczewska, K. Junosza-Stępowski, A. Fertner, St. Woliński, W. Łoziński, Leon Łuszczewski.

Reżyser i scenarzysta nie podani, a natomiast ogłoszono, że film jest w stadium realizacji. Więc kto go realizuje? (Opieram się na ogłoszeniu z dnia 10.VIII b. r.). Charakterystyczne metody.

Zero-ekran „Capitol”.

7. „Dziewczyna szuka miłości” prod. Panta-Film.

Wytw., która wyprodukowała „Dzień wielkiej przygody”. Zaangażowani: T. Wiszniewska, M. Cybulski, St. Wysocka, M. Milecki, J. Kurnakowicz, F. Dominiak, M. Orwid.

Reż. R. Gantkowski, twórca „Płomienych serc”.

6. „Królowa przedmieścia”.

Produkcja: Eksplo-Film.

Scenariusz wg. wodewilu Krumłowskiego opracował E. Szlechter. Również teksty piosenek E. Szlechter.

Oprac. ilustracji muzycznej i nowych piosenek: Petersburgi.

Reżyseruje: E. Bodo.

Zdjęcia: Lipiński.

Obsada: H. Grossówna, Buczyńska, A. Zabczyński, Kondrat, Gierasieński, Orwid, Sielański i inni.

(Ten film w realizacji).

Uwaga: Tabela polskiej produkcji ulega zmianom. Prosimy porównać z poprzednim numerem.

Scenariusz Nowaczyńskiego rozgrywa się w zakładach Cegielskiego w Poznaniu. Najpewniej Ryszard Ordyński cieszący się osobistą przyjaźnią płk. Koca, będzie kierownikiem artystycznym tej kosztownej imprezy, którą ma finansować Ministerstwo Skarbu.”

Bez komentarzy.

Filmy w montażu:

Atelier: Falanga.

1). „Dziewczyna z Nowolipiek” wg. powieści Gojawiczyńskiej. Reż.: J. Jętes. Zdjęcia: inż. Steinwurcel. Obsada: Andrzejewska, Barszczewska, Wiszniewska, Jaraczówna, Wysocka, Cwiklińska, Stępowski, Białoszczyński, Szalawski i inni. Produkcja: Parlo-film.

Plenery i atelier — ukończone.

Grać ma „Stylowy”.

2). „Dybuk”. Adaptacja Andrzej Marek. Reż.: M. Waszyński. Zdjęcia: A. Operator Wywerka. Wg. sztuki Anskiego.

WARSZAWSKICH

1. NIE ZNAŁA MIŁOŚCI

(„COME AND GET IT“)

Obsada: Frances Farmer, Edward Arnold, Joel Mc. Crea.

Reżyser: Howard Hawk i W. Wyler.

Wytwórnia: United Artists.

(Eksplloatuje „National“).

Czas trwania filmu: 1 g. 40 minut.

Wyświetla kino „Colosseum“ od dnia 18.VIII.

Kilka ładnych plenerów (spław drzewa), kilka scen miłych, pełnych humoru i wreszcie dramatyczny konflikt, stary jak świat. Film powinien się nazywać: „Ojciec musi odejść” — to bardzo odpowiadało by treści i brzmiało by „nowocześnie”.

Dorobkiewicz i karierowicz porzuca ukochaną dziewczynę, aby osiągnąć „szczyt drabiny społecznej”.

Udaje mu się zdobyć majątek i stanowisko, ale mimo to nie jest szczęśliwy. Cień porzuconej kobiety przesładowuje go, jak zmora. Wspomnienia miłości, która nie minęła — powracają. Spotyka bowiem córkę swej b. kochanki (kochanka jego już nie żyje). Ale ta nowa miłość da mu gorzkie doświadczenie. „Odmłodziła” go na krótko, aby go tym mocniej potem złamać.

Ojciec musi ustąpić przed... własnym synem... Tragedia nie bardzo nas przekonawa.

Nieliczni (b. nieliczni) rozproszeni po wielkiej widowni kina „Colosseum” są przekonani, że dobrze się stało i bynajmniej nie współczują staremu, jurnemu, opasłemu dziadowi, którego odtrąciła piękna dziewczyna. Wszystko jest w porządku.

Reżyseria przeciętna. Gra aktorów dobra. Ale E. Arnoldowi, odtwórco roli ojca daleko jeszcze do Laughthona, czy choćby Janningsa (z lepszych czasów).

Film wyświetlany jest bez powodzenia.

2. Tajny Plan R. 8

(„L'HOMME A ABATTRE“)

Obsada: Jean Murat, Viviane Romance, Jules Berry, Roger Karl, Aimos.

Reżyser: Leon Mathot.

Wytwórnia: Compagnie Francaise Cinematographique.

Czas trwania: 1 g. 25 minut.

Wyświetla kino „Imperial” od dnia 6.VIII.

Film szpiegowski. Treść zawikłana i mocno sensacyjna.

Tego rodzaju obrazy mają zwykłe powodzenie.

I tym razem publiczność zjawiała się tłumnie na premierze, lecz po kilku dniach kasy spadły. Co prawda fala upałów, jaka nawiedziła znów stolicę nie pozostaje bez wpływu na kasę, ale

z drugiej strony trzeba powiedzieć, że zapewne i film nie pozostawił na widowni jaknajlepszego wrażenia.

Dlaczego? Bo jest w nim sporo naiwności rażących (np. dlaczego francuska policja nie aresztuje komisarza niemieckiego, szpiega skoro wie, gdzie się zjawi i ma dostateczne powody, aby go zamknąć w więzieniu). Szczególnie razi zakończenie. Oficer francuski Benoit, na którego życie tajny wywiad niemiecki kilkakrotnie dokonał nieudanego zamachu, daruje wolność szpiegowi niemieckiemu i wypuszcza go z motorówki do wody, gdy właściwie powinien oddać go w ręce policji francuskiej.

Dalej: te beczceremonialne podróże z Berlina do Paryża, korespondowanie i t. p. — wszystko to są momenty, które pozostawiają widzowi wiele wątpliwości.

Aktorzy grają b. słabo i przeważnie rękami (co to za nowy styl?!). Jean Murat jest bledy, nieprzekonywujący — jego partnerka również mętna.

Tło w zestawieniu nawet ze starym obrazem szpiegowskim „X 27” — ubogie.

Filmowi brak rozmachu i logiki w konstrukcji akcji. Trzeba powiedzieć, że jeśli chodzi o filmy sensacyjne, szpiegowskie — to amerykanie mają stanowczo przewagę.

(W Nr. 1 „Prawdy” zamieściliśmy recenzję o tym obrazie z pisma „La Critique cinematographique” 506).

3. SŁOWIK WIEDNIA

(„TRAUM VON SCHOENBRUNN“)

Obsada: Maria Eggert i H. Thimmig.

Wytwórnia: Projektograph - film, Wiedeń.

Reżyser: Johannes Mayer.

Czas trwania filmu: 1 g. 20 minut.

Wyświetla kino „Casino” od 6.VII.

Rozwlekła komedia, bez tempa, życia i klasy. Stary film — stare kostiumy. Słaba gra artystów. Marta Eggerth wygląda, jak... własna matka.

Kino „Casino” nie zdobyło wielkich sukcesów. Należało się tego spodziewać, bo cudów nie ma.

4. GRA ŻYCIA

(„SWING HIGH, SWING LOW“)

Obsada: Carola Lombard, Fred Mc Murray.

Reżyser: Mitchell Leisen.

Wytwórnia: Paramount.

Czas trwania filmu: 1 g. 30 minut.

Wyświetla kino „Victoria” od dn. 13. VIII.

Jest to dobry obraz średniej klasy amerykańskiej. A więc nie żaden „super”, ale dobry obraz rozrywkowy.

Treść nie nowa: „nawracanie” czło-

wieka słabego charakteru przez kobietę. Środkiem „nawrócenia” jest wszechwładna i wszechmożna miłość.

To już nie raz było i tysiące jeszcze razy będzie motywem filmu. Ale „Gra życia” (fatalny tytuł!) posiada dobrze opracowany scenariusz i znakomitą reżyserię utalentowanego Leisena.

Gra artystów również nic nie pozostawia do życzenia.

W sumie: udany melodramat — trochę do śmiechu — nieco do płaczu.

Pomysł akompaniowania do śpiewu na trąbie (jeżeli ma być traktowany serio, jako artystyczna idea) typowo „amerykański” — poroniony. To jest i brutalne i nie przyjemne dla ucha. Ostatecznie wykonanie piosenki lekkiej może być również artystyczne. W filmie natomiast jest to raczej wy-czyn... sportowy.

Publiczność reagowała różnie. Być może, że nie wysoka kasa premiery podniesie się w następnym okresie wyświetlania. (Fala upałów jest również jedną z przyczyn spadku kasy).

Nie podejmuję się przewidzieć powodzenia, jakie film ten osiągnie na prowincji.

(W Nr. 1 „Prawdy” zamieściliśmy dobrą recenzję wg. „Variety” — w Nr. 2 zaś notatkę wg. „Filmkuriera” pełną zastrzeżeń).

5. PASAŻERKA NA GAPE

(„STOWAWAY“)

Obsada: Shirley Temple, Robert Joun, Alice Faye.

Reżyser: William A. Seiter.

Wytwórnia: 20-th Century Fox.

Czas trwania filmu: 75 minut.

Wyświetla kino „Capitol” od 13.VIII.

Gdyby nie było w tym obrazie Shirley Temple można by ten film spalić bez żalu. Te sceny, w których nie gra małeńska Shirley są denerwująco bezmyślne i nudne. Shirley robi, co może, ale czy to jej wina, że „Pasażerka na gapę” jest po prostu „seryjnym” obrazem?

Treść wątpliwa. Shirley jest sierotą, którą opiekuje się przypadkowo spotkany milioner. Naturalnie bogaty, młody człowiek pod wpływem małej Shirley zmienia się na korzyść. Zakochuje się w pięknej dziewczynie i poślubia ją, aby zaadoptować Shirleyjkę. Jest jeszcze jakaś teściowa i mętny urzędnik, kilku chińczyków i chińska rewia, a właściwie amerykańska rewia po chińsku.

Atrakcją niezaprzeczoną są imitacje Al Jolsona, Eddie Cantora i Gińger Rogers w ujęciu Shirleyjki. To przemądrzałe dziecko jest jednak genialne.

Film cieszy się średnim powodzeniem. Młodzież licznie odwiedza kino.

6. TRUXA

(„TRUXA“)

Obsada: La Jana, Hannes Stelzer.

Reżyser: Hans H. Zerlett.

Wytwórnia: „Tobis”.

Czas trwania filmu: 1 g. 35 minut.

Wyświetla kino: „Studio” od dnia 12.VIII.

Najsłabszą stroną tego przeciętnego filmu są dialogi i reżyseria. Przypominają się niektóre polskie filmy. Bo „Truxa” nie ma zupełnie dawnej „klasy” niemieckiej produkcji. Oto co stało się z niemieckim filmem, gdy najciekawsze talenty reżyserskie i aktorskie wyemigrowały do Francji i Ameryki.

Reżyser „Truxy” — Zerlett mógłby się dużo nauczyć u niejednego polskiego reżysera.

A temat? Pamiętacie „Variete” z Janningsem? Kulisy cyrku, kobieta i dwóch mężczyzn, walczących o jej zdobycie.

Tym razem jest trzech mężczyzn, ale żaden z nich nie wzbudza zainteresowania. Gra aktorów całkiem prymitywna.

Film ten, naszym zdaniem, w większych miastach nie będzie miał powodzenia. Raczej w małych miastach, gdzie idą „szmiry” dla t. zw. „masy”.

7. DIABŁY MORZA

Obsada: Ida Lupino, Victor Mc Laglen, Preston Foster.

Reżyser: B. Stollhoff.

Wytwórnia: R. K. O.

Czas trwania filmu: 1 g. 25 minut.

Wyświetla kino „Atlantic” od dnia 14.VIII.

Przeciętny film. Trochę humoru, kilka scen dramatycznych i sensacyjna część na morzu. Widzieliśmy już ciekawiej i mocniej inscenizowane burze. Gra aktorów przeciętna: jedynie Mc Laglen wyróżnia się z całego zespołu.

Kasowość — „jako-tako”.

8. BOHATEROWIE MORZA

(„CAPITAINS COURAGEOUS“)

Obsada: Lionel Barrymore, Freddie Bartholomew, Spencer Tracy.

Reżyser: Victor Fleming.

Wytwórnia: Metro-Goldwyn-Mayer.

Czas trwania filmu: 1 g. 45 minut.

Wyświetla kino „Bałtyk” od dnia 17.VIII.

Ktoś złośliwy już zdążył puścić powiedzonko, że na sali kina „czuć rybami”. Nieprawda! Panuje raczej atmosfera głębokich wzruszeń.

Jakkolwiek jest to film o rybakach, ludziach prostych, którzy ukochali morze, film o wątej akcji — to jednak dzięki wspaniałej reżyserii i grze aktorów — widz jest wzruszony.

Pięknie i z prostotą ujęto miłość dziecka do rybaków.

Film niewłaściwie nazywa się „Bohaterowie morza”. Nie ma nic z bohaterstwa w życiu tych prostych ludzi. Są to raczej „ludzie morza”.

W filmie nie ma intrygi miłosnej i banalnych sytuacji.

Powodzenie kasowe tego wysoce artystycznego obrazu jest, naszym zdaniem, pod znakiem zapytania.

9. ŁÓDŹ PODWODNA NR. 9

(„DEVILS PLAYGROUND”)

Obsada: Dolores del Rio, Chester Morris, Ryszard Dix.

Reżyser: Earle C. Kenton.

Wytwórnia: Columbia.

Czas trwania filmu: 1 g. 10 minut.

Wyświetla kino „Stylowy” od dnia 19. VIII.

Jest to na nowo nakręcony film z tematu, który znamy z obrazu niemego: „Łódź podwodna U. 44” (jeśli nas pamięć nie myli, co do tytułu). W niemej wersji, którą zrealizował Frank Capra, grali Jack Holt i Graves.

Niemny film z punktu widzenia artystycznego i psychologicznego potraktowany był poważnie.

Reżyser E. Kenton „przejechał” się szybko po scenariuszu, unikając finezji i wykończenia sytuacji.

Nawet gra aktorów jest niedociągnięta. Wszystko sprawia wrażenie jakiegoś pośpiechu w robocie filmu.

Mimo to, ta historia dwóch przyjaciół, którzy rozczarowali się do kobiety — może mieć powodzenie, jeśli wznowienie tego tematu w ogóle zrobi kasę. Na to pytanie — odpowiedź da doświadczenie.

10. PARADA WARSZAWY

Obsada: J. Andrzejewska, H. Ordonówna, L. Żelichowska, H. Grossówna, Z. Terne, St. Górską, Loda Halama, Michał Znicz, Romuald Gierasieński, K. Tom, St. Sierański, Józef Orwid, Kazimierz Krukowski, Jarosy.

Reżyser: K. Tom.

Ekspluatuje: „Wszzechfilm”.

Produkcja: Danny Kaden.

Czas trwania filmu: 80 minut.

Tytuł artystów w jednym obrazie? Nasuwa się przypuszczenie i to całkiem słuszne, że jest to rewja.

Należy to rozumieć dosłownie, gdyż w „Paradzie Warszawy” nie ma żadnej treści.

Jest to po prostu szereg numerów rewiowych sfilmowanych według wzoru inscenizacji teatralnej.

Jeśli chodzi o wykonanie aktorskie — należałoby tu powtórzyć wszystko to, co mówiono o artystach przy wykonaniu poszczególnych numerów na scenie.

Andrzejewska wzrusza, Halama cudownie tańczy, Ordonówna daje próbkę własnego stylu interpretacji, Znicz w prastarej grotesce, Orwid w monologu, Terne w piosence, Grossówna słaba w roli kuchty (to nie dla niej rola!), Sierański bezbarwny, Krukowski — przeciętny i chór Dana w jednej piosence. To już prawie wszystko. Ale

jest jeszcze orkiestra Warsa. Natomiast nie wiadomo po co się płące na ekranie Jarosy, którego z uporem narzucają publiczności producenci.

Technicznie film ten daleki jest od rewelacji.

Wyświetlanie „Parady Warszawy” jest w stolicy eksperymentem. Być może, iż w małych miastach, gdzie aktorów tych publiczność nie ma okazji oglądać film zdobędzie „jakie takie” powodzenie.

Nie wierzymy w wielkie sukcesy. Przekonamy się zresztą, czy nasza opinia się sprawdzi.

11. ROMANTYCZNY MILIONER

(Tyt. oryg.: Sing me a love song)

Obsada: James Melton, Patrycja Ellis.

Reżyser: Ray Enright.

Wytwórnia: Warner Bros.

Czas wyświetlania filmu: 80 minut.

Wyświetla kino Bałtyk od dn. 31.XII.

B. dowcipny film o treści banalnej. Milioner pracuje we własnym przedsiębiorstwie i kocha się w rzekomej koleżance, ekspedientce działu muzycznego.

To właściwie wszystko. Zaletą filmu są zabawne wstawki. Np. świetny pomysł z wprowadzeniem postaci kleptomana milionera Hamerschlag, który okrada sklepy, dalej — windziarza zawodowego łgarza.

Bohater filmu obdarzony jest wyjątkowo miłym, pięknym głosem — śpiewa z kulturą i umiarem.

„Romantyczny milioner” nie jest obrazem kasowym. Przeszedł słabo w „Bałtyku”.

Premiery we Wiedniu

„Maria Theresien” kino — „7 Ohrfeigen” („Ufa” z Lilian Harvey).

„Burg” i „Imperial” — Liebe in Panama (Paramountu).

„Tuchlauben”, „Stafa”, „Flieger” — „Na drapaczach chmur (Universal).

„Roterturm” i „Votiv park”

„Zielony sygnał” (Warner Bros).

„Elite” i „Opern-kino” — Sie ist gefahrlich (Universal).

Sym w Berlinie

Do filmu „Serenada” reżyserii Willy Forsta, twórcy „Maskarady” — zaangażowany został Igo Sym. Wystąpi on w podwójnej roli.

Sym otrzymuje 30.000 marek gaży.

„One the Avenue”

3. GEH'N WIR BUMMELN.

Wytwórnia 20-th Century-Fox-Film.

Reżyseria: Roy del Ruth.

Obsada: Dick Powell, Madeleine Carroll, Alice Faye.

Czas wyświetlania: 87 minut.

„Lichtbildbühne” Nr. 187 13.VIII. 37 r.

Na tle miłości śpiewaka rewiowego do bogatej jedynaczki rozgrywa się ten film rewjowy, który — mimo, iż już dobry tuzin rewii filmowych produkcji amerykańskiej przewinął się przed nami — zdumiewa pomysłami i wykończeniem.

Dick Powell jest świetnym połączeniem Chevaliera z Clarke Gable; posiada on młodzieńczą świeżość i werwę, porywająco śpiewa, świetnie gra w oczach sentymentalnych. Madelaine Carroll jest piękna jak obraz; Alice Faye parodiuje doskonale pewne gwiazdy, pozostali wykonawcy wyśmienici.

Jak szły niektóre filmy w Warszawie

Tytuł i kino	Wytwórnia	Okres	Obrót	Przeciętna dzienna	Data i kasa premiery
DETEKTYW HELENA GARFIELD — Atlantic	Warner Bros	20—28 lipca	5.675.19	630.57	20/VII 37. — 831.33
GWIAZDZISTA ESKADRA — Bałtyk	Dudziński	22—28 lipca	2.138.03	305.43	22/VII 37. — 330.68
GWIAZDZISTA ESKADRA — Europa	Dudziński	22—28 lipca	862.39	123.20	22/VII 37. — 109.92
SŁOWIK WIEDNIA — Casino	Austria - Film	18—28 lipca	7.628.17	693.35	.
STO POCIECH — Colosseum	National	18—28 lipca	5.648.73	513.52	
DETEKTYW Z HONOLULU — Capitol	Fox	18—28 lipca	6.937.09	630.64	
POSTRACH OPERY — Colosseum	Fox	1—10 sierpnia	11.640.67	1164.06	
NA DRAPACZU CHMUR — Atlantic	Universal	3—10 sierpnia	5.028.41	628.55	3/VIII 37. — 956.27
ROMANTYCZNY MILIONER — Bałtyk	Warner Bros	1—10 sierpnia	3.310.91	331.10	

UWAGA! Wykaz ten, nie obejmujący całokształtu wyświetlanych w Warszawie obrazów — postaramy się w przyszłości uzupełnić.

Nasi korespondenci z Europy donoszą:

Recenzje z Berlina

1. KARUSSEL

Wytwórnia: Ufa-film, Berlin.
Obsada: Marika Röck, Richard Korn, Georg Alexander.

Czas wyświetlania: 88 minut.
„Lichtbildbühne“ Nr. 178 3.VIII.1937 r.
Życie jest karuzelą, na której jadący błędzą tak długo, póki każdy swego miejsca nie znajdzie.

Oto idea, którą wynosi widz ze sobą po obejrzeniu tego obrazu.

Siostra właściciela stacji benzynowej (Marika Röck) zdobywa serce bratanka starego Huhna antykwarium Huhn, który jest przeciwny temu małżeństwu, choć nie zna osobiście sympatii Fritza (Richard Korn) przyjmując ją dzięki zabawnemu nieporozumieniu za córkę swego przyjaciela i zadrza się w niej. Po wielu perypetiach, które rozgrywają się częściowo w kabarecie, częściowo zaś w gabinecie lekarza-neurologa, wszystko kończy się happy-endem.

Scenariusz tego obrazu jest oryginalny, nie oparty na żadnym temacie zaczerpniętym z literatury i obfituje w czysto filmowe sytuacje.

Film ten stanowi próbę przeniesienia amerykańskiego typu komediowego do niemieckiej produkcji filmowej. — Film obfituje w liczne, może nawet zbyt liczne produkcje wokalne.

Marika Röck, na której barki pada główny ciężar filmu, wywiązuje się ze swego zadania z wielkim temperamentem i podoba się zarówno w swoich popisach tanecznych, jak i w swej grze, pełnej finezji.

2. SIEBEN OHRFEIGEN

Wytwórnia: Ufa-film, Berlin.
Reżyseria: Paul Martin.
Obsada: Lilian Harvey, Willy Fritsch, Alfred Abel.

Czas wyświetlania: 98 minut.
„Lichtbildbühne“ Nr. 179 4.VIII. 37 r.

Założenie filmu jest następujące: Pewien młody człowiek, obdarzony żylką awanturniczą, postanawia dać nauczkę milionerowi Astonowi Terbanks za to, że na skutek operacji giełdowych milionera stracił przez niewiadomość, że rości on sobie pretensje, że rości on sobie pretensje nie o 7 milionów, lecz zaledwie o 7 funtów, każe go po prostu wyrzucić.

Wówczas młody człowiek przysięga, że mu wymierzy 7 policzków, w 7 kolejnych dniach. Podając swe oświadczenie do wiadomości publicznej — dostarcza pisemkom brukowym sensacyjnego tematu na przeciąg całego tygodnia.

Z OSTATNIEJ CHWILI.

„Hollywood reporter“ donosi, jakoby Mussolini miał być rozczarowany filmem „Scypion Afrykański“.

Zaznaczamy, że film ten nie był jeszcze wyświetlany na Biennale i, jak podaje prasa włoska, ukaże się tu po raz pierwszy na ekranie.

Ciekawe. A jednak wg. amerykańskiej prasy Mussolini jest rozczarowany.

Na tej sytuacji rozwija się barwny fajerwerk wypadków, obfitujących w dowcipne i zabawne sytuacje.

Wykonawcy grają z wielkim temperamentem. Lillian Harvey rolę córki milionera, Willy Fritsch — młodzieńca, wymierzającego policzki, wreszcie Alfred Abel — milionera, który te policzki otrzymuje.

3. PETER IN SCHNÉE

(PETER W ŚNIEGU)

(Film niemiecki).

Tobis Roßa.

Reżyser: Carl Lamac.

Czas wyświetlania 79 minut.

Obsada: T. Stark, Liane Haid, U. Grabley.

Variety — 4.VIII.37.

Jest to obraz, przedstawiający niemiecką Shirley — Traud Stark, która już zdobyła sobie dużą popularność. Prawnicy rozumie się zakochani w sobie Felix i Doris prowadzą tę samą sprawę rozwodową. Ich klienci Lilly Flambach i małżonek nie są zbyt dalecy od zgody. Jedyną nadzieją Felixa wygrania sprawy jest trzymać pokłóconych małżonków w oddaleniu. Uda się też w góry ze swym klientem, zabierając ze sobą siostrzenicę Peter.

Traf chce, że spotykają się wszyscy w opuszczonej chacie w czasie śnieży. W oczekiwaniu odsieczy dochodzą do idealnej zgody.

Role męskie słabo wykonane, lepiej kobiece, a dziecko jest... pulchne...

NA EKRANACH PARYŻA

Kino „Olimpia“ gra film — „Joshivara“ (francuski).

Kino „Marivaux“ wyświetla — „La grande illusion“ (francuski). Kino „Champs-Elysée“ gra — „Koniec pani Chency“ (M. G. M.). Marignan gra „Mademoiselle ma mère“ (Danielle Darrieux), „Le Paris“ gra — „The toast of New York“ (R. K. O.).

Co osiąga Ameryka w Europie?

Licht Bild Bühne, Berlin, 30 lipca 1937 podaje interesującą statystykę, z której okazuje się, jak nikłe są wpływy za amerykańskie filmy, wyświetlane w krajach europejskich. Film czołowy, którego koszt wynosi 1 milion dolarów, z wpływów pokrywa takie oto procenty kosztów:

Anglia — 6,8 proc., Francja 4,0 proc., Niemcy — 3,0 proc., Italia — 2,0 proc., Czechosłowacja — 1,0 proc.

Australia, Hiszpania, Portugalia, Argentyna, Japonia i Chiny po 0,5 proc. Węgry, Brazylia, Belgia, Skandynawia — po 0,3 proc.

Szwajcaria, Austria, Polska, Indie, Afr. Połudn. i Amer. Środk. — po 0,2 proc.

Inne kraje, jak Egipt, Kuba, Meksyk, Peru, Turcja, Grecja, Bułgaria, Finlandia od 2000 do 10000 dolarów, t. j. 0,02% do 0,1%.

Jest to okrągło 16%, co przy 140 milionów dolarów kosztów zainwestowanych i 515 milionów wpływów kasowych kin rocznie, jest bardzo mało.

Amerykanom chodzi głównie o reklamę światową, cenny instrument propagandy.

Prawdopodobnie 15 października b. r. da 2 koncerty w Warszawie Maurice Chevalier.

W związku z tym przychodzi nam myśl, że należałoby ten przyjazd wykorzystać.

Kina, które mają grać nowy film Chevaliera powinny wypuścić go w

Z Paryża pisze (NON):

terminie, kiedy dookoła osoby artysty rozpęta się burza reklamy. A że o „Morysiu“ Chevalier będą pisać wszystkie pisma, jako o atrakcji — to zdaje się nie ulegać żadnej wątpliwości.

Przyjazd artysty nie jest powodem do zakontraktowania filmu, lecz argumentem do wykorzystania dla tych, którzy już zakontraktowali jego obraz.

Recenzje (NON)

Crawford, W. Powella i Roberta Montgomery. Bohaterka filmu „awantur-nica z duszą uczciwej kobiety“, grasuje bezkarnie, gdyż ofiary jej, obawiając się zdemaskowania własnych grzechów, rezygnują z dochodzenia swych strat.

J. Crawford, jako Madame Cheney i W. Powell w roli lokaja przestępcy stworzyli doskonale kreacje aktorskie.

Film spreparował nie dawno zmarły reż. Bolesławski z iście amerykańskim zacięciem.

*

Kino „Marianne“ wyświetla obecnie komedię „Mademoiselle ma mère“ wg. sztuki Verneuille'a reżyserii H. Decoin z udziałem Danielle Darrieux i Piotra Brassier.

Jest to niefrasobliwa komedia o farsowym zacięciu, na ogół dobra, choć spreporowana nieco „wrzaskliwie“ i historycznie.

Z Wiednia donosi (T.P.)

Dnia 25 sierpnia rozpoczyna się budowa dekoracji do filmu p. t. „Frau Dr Christls erster Fall“ z udziałem Pauliny Wessely.

*

Wytwórnia „Paramount“ Kręci w Europie. Po dokonaniu zdjęć plenerowych w Hiszpanii i Prowancji dla filmu „Desire“ z Marleną Dietrich, w Londynie i na wyścigach Ascott dla filmu „Angel“ z Marleną Dietrich, Herbertem Marschalliem i Malvinem Douglasem, oraz na Rivierze francuskiej do filmu „Ósma żona Sinobrodego“ z Claudettą Colbert wg. Savoire — business - manager Ernesta Lubitscha, Mr. Erie Locke przybył do Wiednia. Przewidywane są dalsze plenerowe zdjęcia do „Ósmej żony Sinobrodego“ w Wiedniu, Pradze i Salzburgu.

(Der Wiener Film, Nr. 30).

*

Obiegają pogłoski, że sowiecki dyktator filmowy, Szumiacki, jest w przededniu dymisji, wobec oskarżenia go o działania kontrewolucyjne w postaci jakościowego i ilościowego spadku produkcji filmowej w Sowietach.

(Der Wiener Film, Nr. 30).

Recenzje z Londynu

1. STORM IN A TEACUP BURZA W SZKLANCE WODY

Obsada: Vivian Leigh, Rex Harisson, Cecil Parker.

Reżyseria: Victor Saville i Jan Dalrymple.

Wytwórnia London film, wynajem United Artists (u nas prawdopodobnie National)

Czas trwania: 82 minuty
M. P. Herald z dn. 12.6

Nie pierwszy to wypadek, że sukces brytyjskiej sztuki opiera się na sztuce autora ze środkowej Europy. Tym razem autorem jest Bruno Frank, który napisał po niemiecku utwór, występujący przeciwko... wysokiemu opodatkowaniu psów, co zmusza właścicieli do mordowania swych najlepszych, czworonożnych przyjaciół. Był to wielki sukces sceniczny Londynu. Autor Frank okazał szczerą ofiarowując część dochodów na rzecz Tow. Opieki nad zwierzętami.

Przeróbki dokonał dramaturg szkocki James Bridie i zrobił to świetnie, rozszerzając niejako zakres sztuki i dodając wiele humoru.

Film jest więc satyrą na małomiasteczkowego karierowicza. Ponieważ typ ten jest uniwersalny więc i sukces był równie wielki w Londynie, jak w New Yorku i Europie.

Dwie zwłaszcza sceny są kapitalne: w jednej oglądamy burmistrza „zaszczekanego” na publicznym zebraniu, na którym większość stanowią nieprzychylnie nastawieni do burmistrza przyjaciele zwierząt.

Druga przedstawia go w jeszcze sroższych tarapatach z powodu najazdu setek psów i to w czasie obiadu wydane na cześć przywódcy partii.

Z treści: Frank Burdon młody dziennikarz angielski zastępuje redaktora w niewielkiej szkockiej gazecie. Zamiast wydrukować wywiad z burmistrzem, pyszałkiem, zarozumiałcem w sprawie organizacji szkockiej partii narodowej — zamieszcza atak na dygnitarza, za to, że odmówił prośbie wdowy irlandzkiej o ulaskawienie psa, za którego nie była w możności zapłacić podatku. Artykuł wywołuje niezadowolenie mas. Na zebraniu, na którym burmistrz ma wygłosić polityczne przemówienie dochodzi do buntu zebranych.

Reporter nie cofa swoich zarzutów, a na jego stronę przechodzi córka burmistrza (oboje młodzi kochają się). Wówczas dygnitarz występuje do sądu przeciwko dziennikarzowi. Niezadowolenie w mieście przeciwko burmistrzowi rośnie. Powstaje towarzystwo, które zbiera pieniądze dla psa wdowy.

To samo towarzystwo wystawia obrońcę, który płomienną przemową uzyskał niewinienie oskarżonego. Zresztą burmistrz pod naciskiem zakochanej w dziennikarzu córki przyznał się do winy.

Zarówno reżyseria, jak i gra artystów — zasługują na uznanie.

„Storm in a Teacup” jest jednym z obrazów produkcji angielskiej, zasługującym na szczególną uwagę.

2. KING SALOMON'S MINES

KOPALNIE KRÓLA SALOMONA
Role gl. P. Robeson, C. Hardwicke, R. Young.

Reż. R. Stevenson

Czas trwania 80 minut.

M. P. Herald. 3.VII.1937.

Popularna powieść dla młodzieży Rider Haggarda jest wymarzoną tematem dla pierwszorzędnej filmu. Wymaga jednak dużego wkładu kapitału. To też „Gaumont-British wysłał ekspedycję do Afryki Południowej i zatrudnił tysiące krajowców w scenach zbiorowych, tanecznych, „czarodziejskich” i wojennych”. I rzeczywiście „King Solomon's Mines” to wspaniałe widowisko. Przygoda przez duże P na autentycznym tle przyrody afrykańskiej. W obrazie tym akcja gra dużo większą rolę, niż dialogi (ważne dla właścicieli kin). Są tu sceny wojenne, gdzie występuje tysiące czarnych oszczepników; okrutna ceremonia poświęcenia ludzkich ofiar z pomysłowością szczerpu; epizod z powieści, w którym podróżnicy korzystają z zaćmienia słońca, aby sobie przypisać moc nad słońcem i ułagodzić gniew króla murzyńskiego — sadybę. Wszystko to zostało dokładnie odtworzone w filmie.

Fascynujące zakończenie: kopalnię diamentów rozsądza wybuch wulkanu, w którego kraterze zostali uwięzieni biali.

Paul Robeson, dobry, jako krajowiec-służący, jest gwiazdorem, któremu śpiewane przez niego pieśni dodają dużo atrakcyjności. Tłem filmu jest uwi-docznione na mapie miejsce kopalni diamentów, podobno niegdyś założonej przez króla Salomona w sercu niezbadanej Afryki.

Żądny przygód Irlandczyk O'Brian i jego córka Kathy otrzymują tę mapę. Ojciec idzie pieszo, aby odkryć kopalnię. Natomiast córka jego namawia krajowca Umbopa, aby ukradł myśliwemu Allanowi Quartermaine wóz i woły i udał się na poszukiwanie jej ojca. Wprawdzie ta kradzież nie udaje się, ale za to myśliwy i jego chlebodawcy Sir Henry Curtis i Commander Good przyłączają się do wyprawy. Przebywają pustynię, ale gdy już są w pobliżu gór, wpadają w ręce wojowniczego szczepu. Występują jako „biali bogowie” i szczep uznaje z bojaźnią ich boskość. Król jednak próbuje uwolnić się od nich przy pomocy starej czarownicy, która jest strażniczką świętej kopalni. Czarni urządzają dziką ceremonię: stara wiedźma wskazuje na tych w których wstąpił „zły duch”, a pomocnicy zakluwają ich dzidami. Gdy dochodzą do Umbopa nagle następuje zaćmienie słońca, co — według murzynów — dzieje się na rozkaz białych bogów. Umbopa zostaje obwołany królem i dzięki pomocy sąsiednich szczepów, utrzymuje się przy władzy. Daje swym białym przyjaciołom wstęp do kopalni. Tu znajdują O'Briena uwięzionego. Czarownica-strażniczka za-

myka ich w kraterze wulkanu, którego wybuch grozi im śmiercią. Dopiero Umbopa ratuje ich przed lawą i spadającymi skałami, które niszczą kopalnię. To jednak, co zebrał O'Brien wystarczy, aby zzbogacić wszystkich. Sir Henry i Kathy pobierają się.

Z aktorów wybija się Roland Young w ultra angielskiej roli; C. Hardwicke jest milczącym myśliwym, Anna Lee, za wytworna jak na swoje otoczenie i J. Loder — to para amantów. Doskonałe studium króla dzikich dał Robert Adams, a krajowcy stanowczo znakomite typy, występujące, jak się wydaje, w autentycznych tańcach i śpiewach.

Publiczność przyjęła obraz entuzjastycznie.

(Jest to obraz tego typu, co „Trader Horn” — Przyp. red. „Prawdy”).

3. FOREVER YOURS NA ZAWSZE TWOJA

Obsada: Beniamino Gigli, J. Gardner
Wytwórnia: Grand National

Reżyser: Stanley Irwing

Czas trwania filmu: 70 minut.

M. P. Herald z dn. 12.6

Największą atrakcją tego filmu jest nazwisko tenora Beniamino Gigli.

Poza tym jest w tym filmie: miłość, patos, dramat i melodramat — co powinno wystarczyć widzowi.

Akcja zaczyna się na okręcie pływającym z Southampton do New Yorku. Anderson, pierwszy oficer okrętowy chce zerwać zaręczyny z Ireną. W tym czasie spotyka sekretarkę bogatego przemysłowca Helenę Carlton. Miłość przychodzi szybko, doprawdy nieco za szybko. Irena pozwala podsłuchać Helenie dialog, z którego dowiadujemy się, że Anderson w czasie każdej podróży kocha się w innej. Jest to podstęp Ireny. Helena jest rozczarowana i kiedy okręt dobiega do portu nie chce już słyszeć o Andersenie. Jej szef pragnie rozerwać swą sekretarkę: zaprasza ją do opery, gdzie usłyszą wielkiego tenora Enzo Curti. Helena jest oczarowana: ma być w oczach. Curti jest oczarowany piękną słuchaczką. Po powrocie do hotelu, Helena zaprzyjaźnia się z chłopczykiem. Okazuje się, że jest to syn śpiewaka. Nawiązuje się nić sympatii. Curti oświadcza się wreszcie... przy pomocy słownika. Małżeństwo. W pierwszą rocznicę ślubu udają się w podróż dookoła świata. Tu nowe komplikacje. Spotykają kapitana Andersona. Kocha ją jeszcze i błaga, aby z nim wyjechała do Australii. W dniu kiedy odbywa się w Londynie wielki koncert Curti otrzymuje depeszę, że jego żona wyjeżdża z innym.

Jednak Helena ukazuje się w swej loży. Kiedy śpiewa widzi, jak Helena opuszcza swoje miejsce. Dostaje niemal ataku furii. Po koncercie sławny śpiewak wraca do hotelu, do swego synka. Jest przybity, złamany. Gdy śpiewa kolysankę ukazuje się w drzwiach pokoju Helena.

U w a g a !

Każdemu prenumeratoremowi przysługuje prawo uzyskania od naszej redakcji BEZPŁATNEJ informacji o filmach nie omówionych w naszym wydawnictwie.

Obraz może przyciągać miłośników muzyki oraz rodaków Włocha — Gigli.

Znakomity tenor, znany z „Metropolitan House” wykonywa 9 aryj operowych z „Trawiaty”, „Rigoletta”, „Fausta”, „Lohengrina” i „Afrykanki”. Wykonanie jest potężne. Gigli gra z umiarem w scenach dramatycznych, a z zapałem w komediowych. Dziecko — Ryszard Gofe zjednało recenzentów i publiczność.

Film jest produkcją angielskiej i brak mu świetności i technicznej doskonałości produkcji amerykańskiej.

Data wypuszczenia 4 lipca 1937 r.

4. KNIGHT WITHOUT ARMOUR

RYCERZ BEZ ZBROJI

Obsada: Marlena Dietrich, R. Donat.
Reżyser: J. Feyder.

Czas wyświetlania: 105 minut.

Data wypuszczenia 8.VII.3.

Variety 14.7.1937.

W filmie tym usiłowano przedstawić bezstronnie rewolucję rosyjską. Ta część historyczna przesłoniła w całości zwykłą historię miłosną Marleny Dietrich i Roberta Donata.

„Knight Without Armour” ma zalety kasowe ze względu na żywą akcję i udział sławnych gwiazd. Autor scenariusza F. Marion usunął z treści filmu, opartego na powieści J. Hiltona cały interesujący opis nędzy przedrewolucyjnej. W rezultacie tylko człowiek znający Rosję przed 1917 r. zrozumie o co chodzi. Rzeź w ujęciu filmu, dochodzi do bezsensownych rozmiarów już w połowie obrazu. Najpierw czerwoni stawiają pod murem grupę białych i rozstrzelują salwą karabinów maszynowych. Potem biali Rosjanie poddają podobnej procedurze tłum chłopów.

Akcja przedstawia Donata, jako młodego agenta wywiadu brytyjskiego, który wstępuje do armii „czerwonych”. Przed wybuchem wojny zostaje wysłany na Sybir i wraca po rewolucji, jako zastępca komisarza. Uduje mu się ocalić hrabinę, Miss Dietrich, od egzekucji. Opis ucieczki tych dwojga przed armiami: białą i czerwoną — jest tak ożywiony, że przypomina dawne, przeładowane akcją obrazy seriowe. (Sprawozdawca „Variety” ma chyba na myśli takie obrazy, jak np. „Hrabina Pariza” — przyp. red. „Prawdy”).

Film kończy się szczęśliwą ucieczką bohaterów.

Wykonawcy na ogół wywiązują się dobrze ze swego zadania: Miss Dietrich wygląda fascynująco w każdym kostiumie. Donat gra z godnością i umiarem. Trudną rolę miał John Clements w roli przewrażliwionego komisarza, który, zakochawszy się w Miss Dietrich od pierwszego spojrzenia, ułatwia jej ucieczkę, popełniając samobójstwo.

Reżyseria J. Feydera dość dobra.

SPIS FILMÓW

omówionych w numerach „Prawda o Filmie” od 1-go do 5-go włącznie

C O L U M B I A

Ligue of frightened men — (Liga przerażonych ludzi)
Let's get married
The awful truth — (Straszliwa prawda)
Devils playground — (Łódź podnóżna Nr. 9)

F O X

Angel's holiday — (Wakacje anioła)
Café Metropole — (Kawiarnia Metropole)
Thin ice — (Cienki lód)
Wake up and live — (Zbudź się i żyj)
Sing and be happy — (Śpiewaj i bądź szczęśliwy)
Love under fire — (Miłość w płomieniach)
Think fast Mr. Moto — (Mr. Moto)
We willie winkie — (t. zn. przezwisko)
Under the red robe — (Serce i szpada)
Slave ship — (Statek niewolników)
On the „avenue” — (Na ulicy)
Dimples — (Ulubienica ulicy)
Charlie Chan at the opera — (Postrach Opery)
The King of burlesque — (Król burleski)
Coronation George VI — (Koronacja Króla)
You can't have everything — (Pieniądz nie jest wszystkim)
Charlie Chan
The Californian — (Kalifornijczyk)
Stowaway — (Pasażerka na gapę)

M. G. M.

A family affair — (Sprawa rodzinna)
Mama steps out — (Mama stepuje)
Night must fall
The good old soak
Old hutch — (Darmozjad)
Personal property — („Mężczyzna na własność”)
The thirteen chairs — (13 krzeseł)
Captains courageous — (Bohaterowie morza)
Parnell — (Parnell)
Pick a star — (Za kulisami sławy)
His brothers wife — (Poświęcone)
Saratoga — (Saratoga)
A day at the races — (Dzień na wyścigach)
The emperor's candlesticks — (Świecznik królewski)
Topper — (Topper)
Married before breakfast — (Zaślubiona przed śniadaniem)
London by night — (Londyn w nocy)
Last of Ms. Cheney — (Koniec p. Cheney)
The firefly — (Płomień)

N A T I O N A L

A star is born — (Narodziny gwiazdy)
Sam Dosdworth — (Sam Dosdworth)
Woman chases man — (Kobieta szuka mężczyzny)
Come and get it — (Prawo młodości)
Dead end — (Trzęsawisko)
Hurricane — (Huragan)
Dreaming lips — (Marzące usta)
The prisoner of Zenda — (Więzień z Zenda)
52nd street — (52 ulica)

Stella Dallas — (Stella Dallas)
Accused — (Oskarżony)
Vogues of 1938 — (Modele 1938 r.)

P A R A M O U N T

Hollywood boulevard — (Hollywood)
Swing high — swing low — (Gra życia)
I met him in Paris — (Spotkał się w Paryżu)
King of Gamblers — (Król graczy)
Make way for tomorrow
Easy living — (Jedwabne życie)
Exclusive
Midnight madonna — (Madonna północy)
Mountain music — (Śpiew w górach)
Last train from Madrid — (Ostatni pociąg z Madrytu)
High, wide and handsome — (Płynne złoto)
Bulldog Drummond — (Zamek tajemnic)
Artists and Models — (Artyści i modelki)

R. K. O.

China passage — (Chiński wąż)
Shall we dance — (Zatańczymy?)
Too many wives — (Za dużo kobiet)
You can't beat love — (Nie można walczyć z miłością)
The woman I love — (Kobieta, którą kocham)
A house in the country — (Dom na wzgórzu)
Riding in Air
Behind the Headlines
Meet the Missus
There goes my girl — (Oto idzie moja dziewczyna)
Windjammer — (Wicher)
New Faces 1937 — (Nowicjusz)
The toast of New York — (Toast na cześć N. Yorku)
Super sleuth
Sea devils — (Diabły morza)

U N I V E R S A L

Magnificent brute — (Brutal)
Night key — (Nocny klucz)
When love is young — (Gdy miłość jest młoda)
As good as married
Let them live
Girl overboard
The Road back — (Droga powrotna)
Love in Bungalov — (Miłość w chacie)
Reported Missing — (Fałszywa pogłoska)
Top of the town — (Na drapaczu chmur)

W A R N E R

Another Dawn — (Salwa o świcie)
Kid Galahad
Prince and the pauper — (Książę i żebrak)
The go getter
That man's here again — (Ten człowiek wraca)
Varsity show — (Symfonia świata)
Dangerous — (Kusicielka)
Petrified Forest — (Skamieniały las)
Dance Charlie, dance — (Tańcz Charlie)
Ever since Eve — (Jak zwykle od czasu Ewy)
The footloose hoeres
Slim
War lord — (Groza wojny)

Fly a way baby
The singing marine — (Błękitna załoga)
The perfect specimen
Life of Emile Zola — (Emil Zola)
It's love I'm after
That certain woman
They won't forget
Angle scooter — (Krętacz)
Talent scout — (Talent wywiadowczy)
Front page woman — (Detektyw H. Garfield)
Call it a day — (Wiosna zakochanych)
Expensive Husbands — (Kosztowni małżonkowie)
Mr. Dodd takes the air — (Mr. Dodd — władca przestworzy)
San Quentin
Confession — (Wyznanie)
Sing me a love song — (Romantyczny milioner)

F R A N C J A

A nous deux madame la vie
Les perles de la couronne
L'homme à abbatre — (Tajny plan R. 8)
La kermesse heroique — (Zwyciężyły kobiety)
Mademoiselle docteur
Trójka
La grande illusion — (Wielkie złudzenie)
Joshivara
Kampf um Madeleine
Quelle drolle de gosse — (Niezdolna dziewczyna)
Le Mioche — (Brzdąc)
Mademoiselle ma mère

A N G L I A

Knigh without armour — (Rycerz bez zbroi)
Elephant boy
King Salomon's mines
Storm in a teacup
Forever yours

N I E M C Y

Patrioten — (Patrioci)
Truxa — (Truxa)
Karussel — (Karuzela)
Sieben Ohrfeigen — (Siedem policzków)
Peter im Schnee

P O L S K A

Gwiazdzista eskadra
Parada Warszawy
Ślubowanie

I T A L I A

Condottieri

Powyższy spis obejmuje wyłącznie recenzje z filmów (przedruki względnie korespondencje własne lub recenzje z Warszawy).

Po za tym każdy numer „Prawdy o filmie” zawiera sensacje, wiadomości, statystyki, tabele kas oraz kolumnę wiadomości o polskiej produkcji.

Wydawca i redaktor odp.: Ludwik Miron
Adres redakcji: Królewska 35/20
Drukarnia Lekarska, Leszno 56